

GIB-32/2010.
(GIB-32/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Gazdasági és informatikai bizottságának**
2010. november 29-én, hétfőn, 10 óra 50 perckor
az Országház főemelet 37-38. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki megnyitó</i>	5
<i>A napirend elfogadása</i>	5
<i>A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló T/1817. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	5
<i>Nátrán Roland helyettes államtitkár (NGM) szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések, észrevételek</i>	8
<i>Nátrán Roland helyettes államtitkár (NGM) reflexiói</i>	17
<i>Határozathozatal</i>	19
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:</i>	20
<i>A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény, valamint a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/1815. számú törvényjavaslat (Rogán Antal (Fidesz) képviselő önálló indítványa)</i>	20
<i>Rogán Antal előterjesztő (Fidesz) szóbeli kiegészítése</i>	20
<i>Kovács Pál helyettes államtitkár (NFM) kiegészítése</i>	22
<i>Kérdések</i>	22
<i>Rogán Antal előterjesztő (Fidesz) válasza</i>	25
<i>Kovács Pál helyettes államtitkár (NFM) válasza</i>	26
<i>Határozathozatal</i>	26
<i>A Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXX. törvény módosításáról szóló T/1784. számú törvényjavaslat (A számvevőszéki és költségvetési bizottság önálló indítványa) (Általános vita)</i>	27
<i>Rogán Antal (Fidesz) szóbeli kiegészítése az előterjesztő képviselőjében</i>	27
<i>Adorján Richárd főosztályvezető (NGM) szóbeli kiegészítése</i>	28
<i>Határozathozatal</i>	28
<i>Egyes állami tulajdonú szakosított hitelintézetekre vonatkozó törvények módosításáról szóló T/1590. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)</i>	28
<i>A nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló T/1672. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)</i>	30
<i>Egyebek</i>	32

Napirendi javaslat

1. A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/1817. szám)
(Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény, valamint a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1815. szám)
(Rogán Antal (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
3. A Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1784. szám)
(A Számvevőszéki és költségvetési bizottság önálló indítványa)
(Általános vita)
4. Egyes állami tulajdonú szakosított hitelintézetekre vonatkozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1590. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
5. A nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvényjavaslat (T/1672. szám)
(Módosító javaslatok megvitatása)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Rogán Antal** (Fidesz), a bizottság elnöke

Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke

Pösze Lajos (Jobbik), a bizottság alelnöke

Dr. Józsa István (MSZP), a bizottság alelnöke

B. Nagy László (Fidesz)

Koszorús László (Fidesz)

Manninger Jenő (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz)

Riz Gábor (Fidesz)

Román István (Fidesz)

Vantara Gyula (Fidesz)

Dr. Aradszki András (KDNP)

Dr. Seszták Miklós (KDNP)

Dr. Baja Ferenc (MSZP)

Kovács Tibor (MSZP)

Hegedűs Tamás (Jobbik)

Schön Péter (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Szatmáry Kristóf (Fidesz) megérkezéséig B. Nagy Lászlónak (Fidesz)

Pösze Lajos (Jobbik) megérkezéséig Schön Péternek (Jobbik)

B. Nagy László (Fidesz) távozása után Szatmáry Kristófnak (Fidesz)

Dr. Kupcsok Lajos (Fidesz) Szatmáry Kristófnak (Fidesz)

László Tamás (Fidesz) Román Istvánnak (Fidesz)

Dr. Seszták Miklós (KDNP) megérkezéséig dr. Aradszki Andrásnak (KDNP)

Márton Attila (Fidesz) Manninger Jenőnek (Fidesz)

Riz Levente (Fidesz) Riz Gábornak (Fidesz)

Wintermantel Zsolt (Fidesz) Vantara Gyulának (Fidesz)

Burány Sándor (MSZP) dr. Józsa Istvánnak (MSZP)

Volner János (Jobbik) Schön Péternek (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Nátrán Roland helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Kovács Pál helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

Adorján Richárd főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Székács Péter helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

Vasváriné dr. Menyhárt Éva helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 50 perc)

Elnöki megnyitó

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, köszöntöm a bizottság tagjait. Megvan a határozatképesség, elkezdhetjük a mai ülésünket.

A napirend elfogadása

A mai napra tervezett napirendet kiküldtük, összesen öt napirendi pontról, plusz az egyebekről. Az első a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat, a második földgáz biztonsági készletezéséről szóló aktuális törvény, valamint a földgázellátásról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, a harmadik a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, a negyedik az egyes állami tulajdonú szakosított hitelintézetekre vonatkozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, az ötödik pedig a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló törvényjavaslat. Az utóbbi kettőnél módosító javaslatok megvitatása, az első háromnál pedig általános vita, illetve a másodiknál értelemszerűen a tárgysorozatba-vétel is, tekintettel arra, hogy az a bizottsághoz tartozik mint főbizottsághoz.

Kérdezem, a napirenddel kapcsolatban van-e bárkinek kérdése vagy észrevétele. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérdezem, ki támogatja a napirendet. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Úgy látom, a bizottság egyhangúlag támogatta, köszönöm szépen.

A Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló T/1817. számú törvényjavaslat (Általános vita)

Hozzá is kezdenénk az első napirendi pont megtárgyalásához, mely a nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról, és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája. Tisztelettel üdvözlöm a kormány képviselőiben Nátrán Roland helyettes államtitkár urat, és szeretném megkérdezni, hogy egyébként a törvényjavaslattal kapcsolatban szóbeli kiegészítése van-e. *(Jelzésre.)* Parancsoljon, öné a szó.

Nátrán Roland helyettes államtitkár (NGM) szóbeli kiegészítése

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Bizottság! Ha megengedik, pár szóban összefoglalom a törvényjavaslat tartalmát, és aztán természetesen átadom önöknek a szót az esetleges kérdések, hozzáfűznivalók megfogalmazására. Tehát a benyújtott törvényjavaslat két célt tűz ki maga elé. Az egyik és legfontosabb cél, hogy azoknak az állampolgároknak, akik kötelező módon lettek tagjai a magán-nyugdíjpénztári rendszernek, megadja lehetőséget, hogy önkéntesen döntsenek a visszalépésükről, illetve adott esetben a kötelező magánnyugdíjpénztárban lévő tagsági jogviszonyuk fenntartásáról.

A jogszabály másik fontos feladata, hogy a másik, a parlament által korábban elfogadott törvény fennmaradó nyitott kérdéseit rendezze, illetve a törvényjavaslat rendelkezik a magán-nyugdíjpénztári tagság, illetve hozzájárulás 14 hónapra való

felfüggesztéséből eredő esetleges hátrány kompenzálásáról. Az átlépés megnyitásával kapcsolatban eljárási kérdéseket rendez a törvényjavaslat, mégpedig oly módon, hogy az átlépésre rendelkezésre álló időt megfelelő mértékben, január 31-éig határozza meg. Ez azt jelenti, hogy amennyiben az Országgyűlés a terveknek megfelelően meghozza a döntését, és december 13-án megtartja a végszavazást a törvényjavaslatról, akkor az állampolgároknak elegendő idő, több mint 45 nap áll rendelkezésre a döntésük meghozatalára.

Fontos eleme a törvényjavaslatnak, hogy az átlépés következményeit és annak a procedúráját rendezzi. Az átlépéssel kapcsolatban két fontos dologra hívnám fel a figyelmet. Az egyik az, hogy a kormánynak határozott és feltett szándéka – és kiemelkedő szándéka –, hogy a valóban önkéntes, valóban az állampolgárok szabad döntésén alapuló, hosszú távú nyugdíjcélú megtakarítást és a valóban önkéntesen öngondoskodást is erősítse és támogassa. Ennek megfelelően az átlépő tagoknak két, illetve három lehetőség között van módjukban választani.

Az egyik ilyen lehetőség, hogy az átlépés során a magánnyugdíjpénztárban felhalmozódott reálhozamukat, tehát a befizetésük éves inflációval növelt részét meghaladó részt vagy készpénzben felvegyék, vagy az önkéntes kölcsönös nyugdíjbiztosító pénztárba adókedvezménnyel átutalassák. A harmadik lehetőség, amennyiben valamelyik állampolgár azt szeretné, természetesen a társadalombiztosítási számlájára is átvezetetheti, illetve kérheti ennek a résznek az átvezetését.

A másik nagyon fontos elem, hogy a korábbi jogszabályoknak megfelelően 2 százalékpontos kiegészítést lehetett fizetni a kötelező magánnyugdíjpénztárakba, ezt fizethette mind a magánnyugdíjpénztár-tag, mind a munkáltató. Ennek az önkéntesen befizetett tagdíj-kiegészítésnek a kifizetéséről is rendelkezik a jogszabálytervezet, mégpedig hasonlóan a reálhozamhoz. Amennyiben a tag úgy dönt, akkor ezt készpénzben felveheti – mintegy tőkejövedelemként –, amennyiben úgy dönt, abban az esetben önkéntes kölcsönös nyugdíjbiztosító pénztárba utalhatja át jelentős adókedvezménnyel, és természetesen dönthet arról, hogy a társadalombiztosítási egyéni számláján szeretné látni ezt az összeget, és oda átvezetetheti.

Természetesen előfordulhat olyan eset is, amikor valamelyik magánnyugdíjpénztárban negatív reálhozam képződött, ebben az esetben az állampolgárokat nem érheti hátrány. Éppen ezért a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben létrejövő egyéni számláján jóváírja az állam az infláció mértékéig a befizetését, tehát nem engedi, hogy a magánnyugdíjpénztár-tagok a magán-nyugdíjpénztári tagságukból következően hátrányt szenvedhessenek, nem engedi, hogy a reálhozamuk negatív legyen.

Említettem már többször a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben létrejövő egyéni számlákat, amely fontos eleme a javaslatnak. Ez azt jelenti, hogy a magánnyugdíjpénztárakból átlépő tagok befizetései, illetve hozamai nyilvántartásra kerülnek, a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben létrejön egy egyéni számlájuk, és ezen az egyéni számlán figyelemmel kísérik a befizetéseiket, illetve azok halmozódását az évek során.

Tehát talán ezek az átlépő tagok helyzete rendezésének, illetve az őket érintő pénzügyi következmények lebonyolításának a legfontosabb elemei. Azon magán-nyugdíjpénztári tagok esetében, akik úgy döntenek, hogy nem lépnek át a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe, azon tagok esetében 2012. január 1-jétől van ennek következménye, mégpedig azért ettől a dátumtól, mert a magán-nyugdíjpénztári tagdíj 14 hónapos felfüggesztése akkor jár le. Ezen tagok tehát 2012. január 1-jétől úgymond kiszereződnek a társadalombiztosításnak a nyugdíjbiztosító részéből, mégpedig a biztosítási jogviszonyból. Tagjai maradnak azonban természetesen – magyar állampolgárként – a szolidaritási közösségnek, éppen ezért a szolidaritási közösség részeként jogosultak minden olyan szociális ellátásra, amelyre bármely magyar állampolgár jogosult, tehát részesei és haszonélvezői a szociális ellátórendszernek, és a szociális háló védelmét élvezik. Ennek megfelelően természetesen – mint a szolidaritási

közösség része – hozzá kell járulniuk a szolidaritási közösség kiadásaihoz, ezért a munkaadói járulékok befizetését munkaadói hozzájárulásként továbbra is be kell fizetniük.

Dönthetnek azonban úgy, hogy a magán-nyugdíjpénztári tagságukat fenntartják, ennek megfelelően a saját jogú munkavállalói nyugdíjjárulékokat teljes egészében – azaz nem a korábbi 8, illetve 8,5 százalékos, hanem 10 százalékos mértékben – a magánnyugdíjpénztárukba befizethetik. Ebben az esetben azonban a biztosítási célú nyugellátást – tehát a biztosítási alapú nyugellátást – teljes egészében a magánnyugdíjpénztárnak kell a tag rendelkezésére bocsátania, ha úgy tetszik, tehát ezek a tagok a társadalombiztosítás biztosítási eleméből kiszereződnek a továbbiakban, 2012. január 1-jét követően tehát nem részesülhetnek biztosítási alapú társadalombiztosítási nyugellátásban. Ez nagyon fontos eleme a rendelkezésnek, és nyilván minden egyes állampolgárnak, magánnyugdíjpénztár-tagnak meg kell fontolnia a döntését, illetve ezt a tényezőt figyelembe kell vennie.

A kieső 14 hónapos magán-nyugdíjpénztári tagdíjat teljes egészében, 100 százalékban kompenzálja az állam, mégpedig oly módon, hogy a 14 hónapra eső nyugdíjjáradékot 100 százalékban a társadalombiztosítás fogja finanszírozni. Magyarán azok az állampolgárok, akik a magánnyugdíjpénztáraknak tagjai kívánnak maradni, teljes egészében részesülnek társadalombiztosítási ellátásban, erre a 14 hónapra vonatkozóan 100 százalékban a társadalombiztosítás fogja ezt finanszírozni.

Még egy fontos eleme, fontos pontja a javaslatnak, hogy azok a magán-nyugdíjpénztári tagok, akik döntenek arról, hogy magán-nyugdíjpénztári tagok szeretnének maradni, az összes szerzett jogukat, jogosultságukat megtartják természetesen, tehát 2012. január 1-jéig szerzett összes ellátási jogosultságukat megtartják. Tehát a következménye – amit említettem –, a társadalombiztosításnak a nyugdíjbiztosító részéből történő kiszereződés ettől a dátumtól értelmezhető, tehát az addig megszerzett jogosultságukat természetesen nem veszítik el. Ezek voltak talán a törvényjavaslat legfontosabb elemei.

Még egy költségvetési, illetve a pénzügyi lebonyolítást érintő vonatkozása van a javaslatnak, mégpedig az, hogy a törvényjavaslatnak megfelelően létrejön egy Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alap. Ez az alap fogja fogadni a magánnyugdíjpénztárból átlépő korábbi magán-nyugdíjpénztári tagok felhalmozott vagyonát, illetve annak az inflációval növelt összegét, továbbá azt a befizetést, amelyet a magán-nyugdíjpénztári tagok önkéntesen teljesítenek a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő átlépéskor. Ez az alap az így felhalmozódott, illetve átvett vagyont csak törvényben meghatározott célra használhatja fel. Tehát kétféle felhasználása lehetséges ennek a vagyonnak: a költségvetési törvényben lévő, illetve abban előírtakra való felhasználás és az államadósság csökkentése. Tartalmazza a jogszabályjavaslat, hogy az államadósság azonnali csökkentése érdekében az átlépő tagoknak az államkötvényben denominált vagyonát azonnal bevonja az Államadósság Kezelő Központ, amely ennek az alapnak a vagyonkezelői tevékenységét látja el, ezzel azonnal és explicit módon csökken az államadósság, aminek természetesen a további évekre is kihatása van.

Ez lenne talán a törvényjavaslat legfontosabb elemeinek az összefoglalása, természetesen a részletekkel kapcsolatban állok rendelkezésére, a kérdések, illetve a válaszok megfogalmazása kapcsán.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, helyettes államtitkár úr.

Gondolom, ezzel kapcsolatban lesznek kérdések, illetve észrevételek, úgyhogy kérem, a bizottság tagjai részéről van-e bárkinek kérdése vagy észrevétele a törvényjavaslat kapcsán.

(Jelzésre.) Baja Ferenc képviselő úr, parancsoljon!

Kérdések, észrevételek

DR. BAJA FERENC (MSZP): Ha lehet, kettéválasztanám, először kérdeznék.

Azt szeretném kérdezni, hogy jogilag hogyan értelmezi a kormány azt, hogy az érintettek beléptek a magánnyugdíjpénztárba, és most pedig ahhoz, hogy visszalépjenek, nekik semmilyen cselekvést nem kell tenniük, ha jól értelmezem. Ez ellentétes azzal a logikával, amely szerint szabadon lehetne választani az állampolgároknak. Tökéletesen szabadon nem választhatnak, hiszen „szabadon” a kormány jogi értelemben átlépteti őket az új rendszerbe, és ezen átlépéshez kötődően rögtön – mint ahogyan azt ön mondta is – lényegében a saját magánvagyonát államadósság-csökkentésre fordította.

Tehát két dolgot szeretnék kérdezni. Miért gondoljuk azt, hogy az jogilag releváns, hogy ha egyszer valaki valahol van, akkor ahhoz kell neki aktivitást mutatnia, amiről ma fogalma sincs? Hiszen nincs tájékoztatás, különösen nincs tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy egyébként, ha ő nem lép magától, akkor effektíve – szemben azzal, hogy a saját nyugdíjalapját képezte – inentől kezdve ez a megtakarítás az államadósságra visszafordítódik. Erről a kormány egyáltalán nem beszél őszintén, hanem különféle, ez már éppen a nyolcadik trükk a nyugdíjhoz kötődően, amit az ügy homályosításához kötődően előadnak. Simán átvágják az állampolgárokat. Az lenne a minimum valamennyiünk érdekében, mert nem zárom ki, hogy vannak olyan állampolgárok, akik azt mondják, hogy igen, kérem tisztelettel, nehéz helyzetben van Magyarország, és az ő saját nyugdíj-megtakarításait ma államadósságra fogják konvertálni, szinte azonnal. Hiszen kevesen beszélünk róla – kérem, erről is adjon tájékoztatást –, hogy ez a megtakarításnak hány százalékát érinti. Mert jelentős részben jogszabály szerint a magánnyugdíjpénztárak állampapírokból tartották a vagyonukat, tehát vélhetően saját nyugdíj-megtakarítást így nagyon kevesen fognak a saját számlájukon elszámolni, hiszen ott rögtön bevonja az állam – ha jól értem – az államadósság-csökkentésbe.

Ez hány százaléka jelen pillanatban ennek, és miért nem azt az utat járják, hogy az állampolgárokat tényleg valójában megkérdezik, és a megkérdés alapján dönthetnek úgy, hogy visszamennek, vagy maradnak a maguk útján? Miért van az az eljárási rend, amely szerint automatikusnak tekintik azt, hogy az állampolgár – ha nem mondott semmit –, akkor az állam oldalán áll? Ezt teljesen antidemokratikusnak gondoljuk. Legyen egy jelentős kampány arra vonatkozóan, hogy valójában dönthessenek, menjenek vissza, vagy maradhassanak, vagy vigyék – azt egyébként pozitívnak látom, hogy bizonyos területeken az önkéntesbe átvihetnek hozamokat –, vihessék át az önkéntesbe.

Erre szeretnék először csak választ kapni.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Még két jelentkezőt látok, Józsa István alelnök urat és Kovács Tibor képviselő urat, illetve Pösze Lajos alelnök urat, és jelezném, hogy a végén én is akarok néhány szót mondani. Ebben a sorrendben meg is adnám a szót, először Józsa István alelnök úr, parancsoljon.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tehát a magán-nyugdíjpénztári tagoknak, akik az elején mintegy egymillióan jelentkeztek önkéntesen ebbe a formába, természetesen nemcsak a magánnyugdíjpénztárba jelentkeztek, hanem ebbe a konstrukcióba, aminek révén szerződött tagjai a társadalombiztosítási nyugellátásnak is. Tehát ezt most az állam oldaláról egyoldalúan megváltoztatni, hogy akkor ők, ha nem mondanak le a magán-nyugdíjpénztári tagságukról, akkor automatikusan kiszereződnek a társadalombiztosítási nyugellátásból, meglátásom szerint ez jogsérelmet jelent, ez egy szerzett jog megsértése. Tehát illetően módon úgy gondolom, a magántulajdonhoz való jogot, a szerzett jogot csorbítja a törvényjavaslat azzal, hogy gyakorlatilag megszünteti a magánnyugdíjpénztár egészéhez eddig érvényben lévő

konstrukciót. Nevezetesen, hogy aki nem hagyja el önként a magánnyugdíjpénztárt, azt automatikusan kiszereződöttnek kell tekinteni a társadalombiztosítási nyugellátásból. Úgy gondolom, ez nem a választás szabadsága, hanem éppen hogy a magán-nyugdíjpénztári tagok kényszerpályára helyezése.

Úgy gondolom, ez nagyon súlyos jogsérelem, és ilyen jogszabállyal elkövetni, legalábbis aggályos. Értelmezésünk, értelmezésem szerint a magán-nyugdíjpénztári tagok megtakarítása nemcsak a növekmény, a reálhaszon, hanem a teljes befizetés. Tehát igazából nemcsak arról rendelkezhetne, hogy a növekménnyel mi történik, a reáleredmény-növekedéssel, hanem az alapbefizetésről is. Ugyanis az az ő személyi számláján gyűlt össze, és az egésze az ő magántulajdonát képezi, attól függetlenül, hogy erre vonatkozó részletes szabályok, ahogy az előterjesztő elmondta, korábban nem voltak kidolgozva. De ez nem a szabályok kidolgozása, hanem a rendszer teljes felrúgása.

Tehát kérdezném, hogy mennyiben tekintik ezt a megszerzett jogok megtartásával összhangban lévőnek. Köszönöm.

ELNÖK: Kovács Tibor képviselő úr, parancsoljon!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Azt szeretném kérdezni, tisztelt elnök úr, hogy miért játsszák ezt a színjátékot itt a parlamentarizmussal. Ilyen súlyú törvényeket benyújtanak valamikor pénteken vagy szombaton éjszaka, pénteken este még csak a címe volt fenn, és most el is akarják fogadni, anélkül, hogy konkrét megalapozó számítások lennének.

Itt hosszú évtizedekre vonatkozó döntésről van szó, hát egyszerűen ilyen nem lehet csinálni, hogy ilyen elfogadtatnak a saját frakciójukkal, akiknek egyébként fogalmuk sincs arról, hogy milyen következményei vannak az általuk elfogadott törvényeknek. Meg nekünk sem. Hát egyszerűen nem lehet ennyi idő alatt fölmérni azt, hogy milyen következményei vannak ezeknek a módosításoknak. Nem beszélve arról, hogy milyen bizonytalanságokat tartalmaz az egész. Látható, hát a tőkepiac hogyan reagált azonnal ezekre a bejelentésekre, amelyek hetenként változnak, hát a néhány héttel ezelőtt elfogadott szabályhoz képest változnak most újra a szabályozás egyes elemei.

Nem is beszélnek arról, hogy az eddig a munkáltatók által fizetett nyugdíjjárulékot átnevezik valami akárminek, teljesen mindegy, hogy hogyan hívják. A lényeg az, hogy gyakorlatilag elvesz az a jogosultság, ami eddig volt, hogy a befizetett járulék után valamilyen szolgáltatást kell adnia. Tehát amikor befizeti majd a munkaadó ezt a járulékot, akkor az nem a nyugdíjalapba kerül, hanem a költségvetés lyukait fogja betömni, és elvesz az a pénzforrás, ami tulajdonképpen a következő évtizedekben jelentené a nyugdíjasoknak a garanciát arra, hogy meg fogják kapni a nyugdíjukat a későbbiekben. Egyszerűen hogyan lehet ilyen dolgokat csinálni, és hogyan lehet ezt ilyen módon elfogadtatni? Semmi nem indokolja azt, hogy ezt ilyen módon kell megtárgyalni a parlamentben. Ez a demokratizmus meg a demokratikus működés megcsúfolása. Hát nem gondolják ezt? Nem szégyellik ezt a dolgot, hogy mindezt így csinálják?

ELNÖK: Pösze Lajos alelnök úr, parancsoljon!

PÖSZE LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen.

Egészen más oldalról közelíteném meg ennek a kérdéskörnek a lényegét. Ennek a kérdésnek az a lényege, hogy Magyarország a következő három évben ki tud-e törni az adósságcsapdából vagy nem. Ez a lényegi kérdés. Lehet itt jogászodni, vissza lehet menni, hogy a '90-es évek közepén, amikor átment mínuszba a nyugdíjalap, akkor miért kellett még 25 százalékot elvonni egy rendelettel.

Ki lehetne térni arra, hogy ezek a nyugdíjalapok 5 százalékos működési költséggel működtek, kérem szépen úgy, hogy közben egy páratlan 9 év volt, hiszen a világ tőzsdéi páratlanul emelkedtek, illetve páratlan kamatot kaptak Magyarországon az állampapírok után, ez többet nem tér vissza. A hosszú távú, tőkegarantált nyugdíj-befektetési alapok jó esetben 2-3 százalékkal dolgoznak a világon, abba bizony nem fért volna bele az 5 százalékos működés. Az nem 1 százalékos reálhozamot, hanem 2 százalékos reálcsökkenést hozott volna minden évben.

Megmondom őszintén, hogy amikor itt a magántulajdon jogáskodásába bocsátkozunk, akkor ezt picit demagógnak érzem, mert ha nem sikerül a költségvetést stabilizálni, nem sikerül fejlesztési pályára állítani az országot, akkor hiába van a 25 százalékos nyugdíjalapja biztonságban valakinek – úgymond, ha egyáltalán biztonságban van –, ha tönkremegy a költségvetés, akkor a másik 75 százalékoshoz kell hozzájárulni, és akkor ott fog csökkenni a nyugdíja. Tehát minden mindennel összefügg, és ismétlem, nagyon szépen kérem az összes érdekelt pártot, hogy most azt döntse el, hogy Magyarországgal van, vagy az EU-val van. A Le Monde meg az Economist akkor kellett volna hogy izguljon, amikor adták a nagy kölcsönöket Magyarországnak. Ne most izguljanak! Most izgulunk mi eleget, higgyék el, nem kell helyettünk izgulni.

Tehát azt javaslom, hogy ebbe a széles összefüggésbe helyezzük ennek a problémának a megoldását: 2015-re sikerül-e – és ezt este ki fogom fejteni a hozzászólásomban – 60 százalékos alá lehozni a GDP-arányos hiányban – és sikerülni fog, van rá megoldás –, vagy nem. Ez a kérdés. Ha nem tudunk 2-3 ezer milliárdot a költségvetésen, illetve az államháztartáson keresztül fejlesztesre investálni a következő két évben, akkor Magyarország elbukott. Tehát nagyon kérek mindenkit, hogy a demagógiától tartózkodjunk, és igenis, bár kevés az idő, de le lehet vezetni. Fél óra alatt le lehet vezetni, hogy minek milyen következménye lesz összességében, hol fogunk állni 2012-ben, hol fogunk állni 2015-ben.

Ami viszont gyalázatos volt – már elnézést kérek, hogy ezt mondom az előterjesztéssel kapcsolatban –, az az egésznek a kommunikációja, a propagandája. Hiszen ez rengeteg embert érint, és látjuk, hogy milyen könnyű megvezetni az alultájékozott embereket. Már utcára akarnak menni, mert nem is tudják egyébként, hogy pontosan miről van szó. Igenis, olyan PR-kampány kellett volna a televízióban, rádióban, újságokban, szórólapokon, lakásokba, személyre szólóan, ami pontosan elmagyarázza az embereknek, hogy mi itt a tét, mi a megoldás, mert így valóban nagyon nehéz követni, politikailag nagyon nehéz kezelni ezt az ügyet.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Én is jeleztem a bizottság tagjainak, hogy szeretnék szólni a vita végén. A Fidesz képviselőcsoportja részéről annyit szeretnék leszögezni ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, hogy első helyen számunkra az az elv a legfontosabb, hogy a következő években következetesen szét akarjuk választani egymástól a közérdeket és a magánérdeket. Meggyőződésünk szerint eleve nonszensz ez a kötelező magánnyugdíjpénztár, hiszen ha valami kötelező, akkor nem lehetne magán. Ha magán, akkor viszont nem lehetne kötelező. 12 esztendővel ezelőtt gyakorlatilag – még az előző MSZP-SZDSZ kormányok – egy olyan rendszert vezettek be, amely rendszer egészen egyszerűen Nyugat-Európában ebben a formában nem létezik. Hiszen ott léteznek önkéntes biztosítópénztárak, amelyekbe viszont mindenki a saját adózott jövedelméből fizet be megtakarításokat, legfeljebb adókedvezményt kap rá, viszont nem a kötelező nyugdíjjárulék köréből fizet be egyébként ezekbe a pénztárakba. Ezt a rendszert egyedül közép-európai országokban „kényszerítették” ki, mintha csak ezekben a közép-európai országokban lenne az a fenyegető szituáció, hogy esetleg a

nyugdíjrendszer a népesedés alakulása miatt a következő évtizedekben nagyobb terhelés alá kerül.

Szeretném elmondani, hogy ennek következtében viszont pontosan a fenntartható nyugdíjrendszer került bajba Magyarországon is, meg egyébként jó néhány közép-európai országban is. Gyakorlatilag itt arról van szó, hogy 12 esztendővel ezelőtt az akkori MSZP-SZDSZ kormányok nem adtak választási lehetőséget az embereknek. Ezért csodálkozom, hogy most önök választásról beszélnek. Kötelező volt belépni a magánnyugdíjpénztárba, nem lehetett választani. Lehetett a nyugdíjpénztárak között választani, de hogy az ember ott marad az államiban, ez a választási lehetőség nem volt meg. *(Kovács Tibor: Nem így van.)* Képviselő úr, nem volt meg. Néhány évig megvolt, meghosszabbította annak idején a Fidesz-kormány, viszont utána önök ezt ismételten megvonták, kötelező volt a pályakezdő generációknak belépni a magánnyugdíjpénztárakba. *(Kovács Tibor: Akkor ez megvolt, vagy sem?)*

A következő ilyen lépés, ami még inkább elképesztő ezen a területen, hogy természetesen semmi baj nem lett volna ezzel, ha nem egyébként a kötelezően befizetendő járulékot kell ide elvinni. Szeretnék leszögezni még egyszer: ez az embereknek nem önkéntes megtakarítása volt. Ezt a pénzt önök kivonták az állami nyugdíjkasszából. *(Kovács Tibor: Nem így van, elnök úr.)* Képviselő úr, én is meghallgattam az ön véleményét, és nem kiabáltam közbe. Nagyon szeretném kérni, hogy ha lehet, akkor ön is ugyanezt tegye. *(Kovács Tibor: Akkor kérek majd szót.)* Képviselő úr, ne kiabáljon közbe, hanem szépen hallgassa végig, aztán utána szerintem van mód arra, hogy megbeszéljük. De a helyzet ténylegesen az, hogy annak idején ezt a nyugdíjjárulékot önök kivonták az állami nyugdíjjárulék-rendszerből. Ennek köszönhetően ütöttek rajta egy jó nagy rést, a nyugdíjkassza egyre nagyobb hiánnyal kezdett küszködni, és azt azért ne felejtsük el: a jelenben is nyugdíjakat fizetni, nemcsak a jövőben.

Azt gondolom, erre a lépésre szükség van a nyugdíjrendszer stabilizációja érdekében, és amikor a kormány lép, akkor azt mondja, és szerintem ez nagyon tisztességes elvi szétválasztás abban az értelemben, hogy azt, amit amúgy is, ha önök nem változtattak volna a rendszeren 12 évvel ezelőtt, ugyanezt a nyugdíjjárulékot az állami nyugdíjalapba be kellett volna fizetni. Az a pénz ebben a formában az átlépéssel visszakerül az állami nyugdíjrendszer keretébe, azt gondolom, ez teljesen természetes. Az ezen keletkezett reálmegtakarítások viszont felvehetők az emberek részéről, vagy átvihetők önkéntes biztosítópénztárba. Azt gondolom, ez tisztességes lépés, hiszen ki tudja, hogy ezen keletkezett volna-e ennyi hozam az állami nyugdíjkasszában belül, ezért tisztázandó kérdés, de az biztos, hogy ha már keletkezett – a pénztárak jó részénél egyébként nem keletkezett, de ahol keletkezett –, legalább az ezzel kapcsolatos hozamról az emberek maguk hozhatják meg a döntésüket. Azt gondolom, ez ebből a szempontból ennek a törvényjavaslatnak kifejezetten komoly erénye.

Végül még valami, amiről szeretnék beszélni önöknek. Természetesen lehet arról vitatkozni, hogy ez a 24 százalék, amit egyébként meghagytak az állami nyugdíjrendszer keretein belül, mint oda befizetendő járulékot, ez most ebből a szempontból elegendő-e nyugdíjjogosultságra. Azt gondolom, az emberek meg voltak tévesztve több mint egy évtizeden keresztül. A túlnyomó többségük azt gondolta, sőt ma is azt gondolja – többek között az önök szavainak köszönhetően –, hogy a kötelező magánnyugdíjpénztárban meglévő megtakarításából kapta volna a nyugdíját. Még egyszer szögezzük le itt minden alkalommal a nyilvánosság előtt, hogy az a rendszer, amit önök kitaláltak, az privatizálta az emberek nyugdíjának egy részét, de csak egy részét. A 70 százalékát, tehát gyakorlatilag a nyugdíja háromnegyedét továbbra is az állami nyugdíjrendszerből kapta volna, és ez a háromnegyed kezdett egyre nagyobb veszélybe kerülni ennek a rendszernek köszönhetően. És mivel az emberek szinte mindegyike – kivéve természetesen az igen magas keresetűeket – a nyugdíja nagy részére az állami nyugdíjrendszerből számíthatott volna amúgy is, azt gondolom,

mindenkinek az az elemi érdeke, hogy az állami nyugdíjrendszer a következő években is stabilan tudjon működni, és ezt a stabilitást ezek a lépések fogják szolgáztatni.

Azt gondolom, e téren nem szabad megteveszteni az embereket. A nyugdíjuk nagy részét továbbra is az állami nyugdíjrendszer fizette volna, és éppen ezért a stabil állami nyugdíjrendszer valójában minden magyar állampolgár érdeke. Abban is beszéljünk őszintén, hogy természetesen megvan a lehetőség az ott maradásra, de kik fogják ezt választani? Természetesen azok, akik elég nagy keresettel rendelkeznek ahhoz, vagy elég nagy kiegészítést tudtak befizetni ezekben a pénztárakba ahhoz, hogy valóban számíthassanak arra, hogy a nyugdíjuk nagy részét inkább onnan kapják, és nem egyébként az állami nyugdíjrendszerből, mert ott a magas kereset egy idő után már nincs honorálva, tehát a millió fölötti fizetésekre nyilvánvalóan nem jár milliós nagyságú nyugdíj, hanem annál jóval kevesebb.

Azt gondolom, ma is nagyjából ez a réteg fogja majd azt választani, hogy ott marad a kötelező magánnyugdíjpénztár, illetve most már átalakuló rendszer keretein belül, mert az ő számára az önkéntes takarékoság ebből a szempontból nagyobb lehetőséget nyújt. Viszont ezzel a rendszer lényegesen tisztábbá válik, hasonlítani fog arra, ahogy Nyugat-Európa pénztárai működnek ebből a szempontból, hogy van egy állami nyugdíjrendszer, és az állami nyugdíjrendszer mellett van egy önkéntes láb, ténylegesen önkéntes alapon, ami nem kötelező. Ha valaki akar, akkor oda befizet az öngondoskodás keretein belül, és gondoskodik arról, hogy legyen egy kiegészítő nyugdíja majd évtizedek múlva. De erre nem kötelezi senki, itt senkinek nem írnak elő kötelező piacot, nem csinálnak a nyugdíjrendszeren belül egy kötelező részleges privatizációt.

Azt hiszem, még egyvalamiről beszéljünk, az európai és egyéb visszhangokról. Tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, ezek mögött gyakorlatilag körülbelül ugyanaz húzódik meg, mint amikor annak idején bevezettük a bankadót. Óriási kiabálás volt, és aztán eltelt fél esztendő, és ma már az egész Európai Unió is ebben gondolkodik, és az Európai Unió több országa is, többek között azok, amelyek a lehangosabbak voltak fél évvel ezelőtt, ugyanezt a lépést megtette. Az Európai Unió ma abba az irányba halad, hogy egyébként úgy tűnik, egyre több olyan európai uniós ország van, amelyik segítségre szorul, és azt gondolom, hogy ezen belül különösen nagy értékűek válnak azok az országok, amelyek a pénzügyi stabilizációjukat képesek a saját lábukon állva megoldani. Nem segélyekért kuncsorognak, mint ahogy ezt egyébként önök tették másfél évvel ezelőtt a nemzetközi szervezeteknél meg az Európai Uniónál, hanem képesek arra, hogy a pénzügyi konszolidációt saját erőből oldják meg, és ennek köszönhetően egy stabil országot hozzanak létre. Meggyőződésem szerint ez az Európai Unióban értékűvé válik, így biztos vagyok benne, hogy most alapvetően gazdasági érdekek diktálják ezeket a megszólasásokat, de két-három hónap múlva mindenki be fogja látni, hogy az ennek következtében létrejövő stabilabban működő magyar állami költségvetés, stabilabban működő magyar állam egy olyan érték, ami az Európai Unió egésze számára is fontossággal bír.

Azt azért ne felejtsük el, képviselő úr, önök erről nem szeretnek beszélni, de azt azért szeretném elmondani: az Európai Uniónak több más hasonló rendszert működtető közép-európai országa gondolkodik hasonló lépéseken: vagy már tett részlegesen ilyen lépéseket, vagy gondolkodik ebben. Egyáltalán nem lennék meglepve, ha Közép-Európában több helyen megtennék ezeket a lépéseket, mert a helyzet az, hogy ez a kötelező magán-nyugdíjpénztári rendszer nem stabilabb nyugdíjrendszert hozott létre, hanem sokkal instabilabbá tette az állami nyugdíjrendszert azáltal, hogy azon ütött egy jó nagy lyukat, amit mindig az adófizetők pénzéből és a megemelt adókból kellett egyébként finanszírozni. Azt gondolom, ez hosszú távon senkinek nem érdeke, mert valójában ez teszi tönkre a gazdasági versenyképességet, és ez veszélyezteti hosszú távon az emberek nyugdíját. Így függenek össze egymással a dolgok, csak attól tartok, hogy azok, akik 12 évvel ezelőtt ezt a rendszert létrehozták, és akik

természetesen a mögötte meghúzódó magánérdeket is minden bizonnyal jobban ismerik, mint mi, azok természetesen ezt a parlamenti vitában sem fogják soha belátni, ezzel tisztában vagyok. Tehát elmondhatjuk itt egymásnak az érveinket, de biztos vagyok benne, hogy erről nem fogom tudni meggyőzni a Szocialista Párt képviselőit, mert ha jól sejtem, akkor az ő megszólalásaik mögött sokszor nem egész egyszerűen csak a köz iránti felelősség, hanem sokkal inkább bizonyos magánérdekek védelmezése is meghúzódik, és azt gondolom, ez utóbbiban soha nem leszünk közös állásponton. Ez egy nagy különbség közöttünk itt, a bizottságban is, meg értelemszerűen majd a parlamenti vitában is.

Van-e még esetleg más hozzászóló. *(Jelzésre.)* Kovács Tibor és Baja Ferenc képviselő urak, ebben a sorrendben, parancsoljanak.

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Azzal egyetértek, elnök úr, hogy nem kellene a közvéleményt félrevezetni, különösen olyan információk sulykolásával, amit hallhatunk önöktől hetek óta. Azt sulykolják, hogy ebbe a magánnyugdíjrendszerbe kötelező módon léptek át az emberek. Ma 2,8 milliónál is több tagja van a magánnyugdíjpénztáraknak, ezeknek a 60 százaléka nem kötelezően, hanem saját döntése alapján lépett át a magánnyugdíjpénztárba. Azért, tisztelt képviselő úr, mert úgy gondolták ezek az emberek, hogy sokkal inkább számíthatnak saját magukra, mint az államra abban a tekintetben, hogy a nyugdíjaikat a jövőben hogyan és kitől fogják megkapni.

Mint ahogy elmondta ön is, a magán-nyugdíjpénztári tagok a nyugdíjuk 75 százalékát továbbra is az állami nyugdíjrendszerből kapták, a 25 százalékot kapták volna a saját megtakarításaik alapján, a magán-nyugdíjpénztári rendszerből. Az állami nyugdíjrendszerben az önök sugalmazásai ellenére nincs hozam. A mindenkori kormány döntésétől függ, hogy hogyan alakulnak a nyugdíjak, például most azt, hogy jövőre mennyi nyugdíjat fognak az állampolgárok kapni, a költségvetés fogja meghatározni, hogy 3,8 százalékot, esetleg valakinek kicsit többet, másnak meg kevesebbet. Ez nem hozam, tisztelt képviselő úr. Akkor miért keveri össze? Miért mond a közvéleménynek ilyen dolgokat, hogy az egyikben volt hozam, a másikban meg nem volt? Amikor az állami nyugdíjrendszernek soha semmilyen hozama nincsen, mindig a kormány kénye-kedve szerint határozza meg, hogy mennyi lesz a következő évben a nyugdíjak mértéke.

Az, hogy most erre a lépésre miért van szükség? Arról is elmondtuk százszor a véleményünket, hogy a kormány az adótörvények elfogadásával egy hatalmas lyukat ütött a költségvetésen, ennek a lyuknak a befoltozásáról van szó, tisztelt képviselő úr. Ezért kell bevonni a megtakarításokat. Hogyha most bevonják, és a költségvetésen keresztül elosztják és fölélük ezeket a pénzeket, akkor a jövőben miből fognak nyugdíjat fizetni? Ha korábban ebből a megtakarításból fizették volna ezeket a járadékokat, a jövőben, hogyha most elköltik ezeket a forrásokat, miből fogják fizetni? Hát ezt hiányoljuk, hogy mutassák be azt a pályát, amit 5-10-15-20 év múlva be fog futni a nyugdíjrendszer Magyarországon, hogy tudhassa az a 30 vagy 40 éves magyar állampolgár, hogy mire számíthat a következő 20-30 évben. Ma senki nem tudja, hogy mire számíthat. Ezért nem lehet ilyen törvényeket két nap alatt elfogadtatni az Országgyűlésben, képviselő úr. Egyszerűen elképesztő, amit csinálnak, és ez az önök felelőssége, nem a mi felelősségünk. Az önök felelőssége. Önök felelősek azért, hogy ez a nyugdíjrendszer fenntartható, működtethető és finanszírozható legyen, 2-3-5 meg 10 év múlva is.

ELNÖK: Baja Ferenc képviselő úr, parancsoljon!

DR. BAJA FERENC (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr.

Rogán elnök úrnak és Pösze Lajos alelnök úrnak szeretnék reflektálni, nagyon higgadtan és nagyon nyugodtan. Tényleg van egy alapvető különbség. Egy jogállamban a

gazdasági kényszereket nem lehet fölülírni állampolgári, szerződött alapjogokkal. Anno, annak idején is azt mondták, hogy nehéz helyzetben van az ország, nem tudunk kenyeret adni, tessék szíves lesöpörni a padlást, ezeket elvesszük, mert nekünk van egy olyan felelősségünk, hogy mindenki kenyeret kapjon. Ez az '50-es, '60-as évek joggondolkodása. Ez elfogadhatatlan valamennyiünk számára, akik demokraták vagyunk.

Tisztában vagyunk azzal, hogy nem örökölt könnyű helyzetet a kormány. Nem örökölt könnyű helyzetet a kormány. Tessék szíves lenni akkor az állampolgárokkal erről őszintén beszélni arra vonatkozóan, hogy itt az történik, hogy az ő megtakarításukat elvonja a kormány, és az ő döntésüktől függetlenül másra használja ezt a pénzt. Ez világosan látszik, teljesen nyilvánvaló. Egészen más érveket használ a kormány, és más érveket használ az elnök úr. Az elnök úr azt mondja, hogy lényegét tekintve a nyugdíjrendszerrel volt a probléma, és a nyugdíjrendszerhez kötődően kell ezeket az intézkedéseket meghozni. Ez a vita alapja.

Szerintünk nem a nyugdíjrendszerrel volt a probléma, hanem azzal az adójóváírással, amelynek eredményeként a 3 millió ember megtakarítását önök a kifejezett gazdagok adókedvezményévé konvertálják. Ez történik most. Volt a Fidesznek egy választási ígérete egy adóátrendeződésről. Ezt az adóátrendeződést a költségvetés előtt a Fidesz megszavazta, és ez egy komoly lyukat ütött a magyar költségvetésben. Ezt most önök a 3 millió ember rovására szépen befoltozzák. Erről a kormány egyébként őszintén beszél, hiszen most közli önökkel is és minden magyar állampolgárral, hogy igen, ezt, amit most visszavesznek, ezt azonnal nem nyugdíjra, nem a következő időszak megtakarítására, államadósságra fogják fordítani. Ezt értjük, államosításnak hívják, és ez a különbség abban, hogy mikor lehet egy rendszerben államosítani. Ez egy burkolt államosítás, értjük a logikáját is, ez azonban jogállami keretek között nem áll meg a lábán. Nem áll meg a lábán, mert szerződések kötik, mert ez ezeknek az embereknek a magántulajdona, a saját megtakarítása, amit most elvonnak tőlük a pénzügyi konszolidáció igényével, és a pénzügyi konszolidáció javaslatával.

De még egyszer mondom, a pénzügyi konszolidációra nem a nyugdíjprobléma miatt van szükség, hanem azért, mert önök az adóátrendeződés során kiemelt helyzetbe hozták azokat a csoportokat, amelyekről úgy gondolják, hogy a magyar társadalom krémje. Százszor meghallgattuk, akik dolgoznak, akiknek extrajövedelmük van, és a többi, és a többi. Ezt is bemutattuk már sokszor, hogy kik lesznek ennek a nyertesei. De ez a 3 millió ember a kárvallottja lesz, és ezért – csak és kizárólag ezért – küzdünk.

S itt vissza kell utasítanom valamit, ami politikailag persze jól hangzik, hogy mi volt a pénztárakkal, ezt sem alapozta meg semmi. Az önök véleménye a pénztárakról az egyik dolog, a másik az illetékes pénzügyi felügyelet ezzel ellentétesen pozitívan nyilatkozott a magánnyugdíjak menedzsmentjének hozamáról. Ebben a szakmai vitában nem akarok részt venni, hogy pozitív vagy negatív, csak azt mondom, hogy van egy politikai vélemény, hogy ők rosszul gazdálkodtak, és van a magyar államnak egy intézménye, amelyik meg azt mondja, hogy egyébként jól vagy tűrhetően gazdálkodtak, ez egy ellentmondás. De ettől függetlenül a dolog lényege mégiscsak az, hogy ez a 3 millió ember ma elveszíti a megtakarításait, és anélkül, hogy ő erről dönthetne, mert amikor marad, akkor nem a nyugdíjához fog hozzájárulni, hanem ahogyan Rogán elnök úr mondja nagyon pontosan, illetve ahogyan a kormány mondja nagyon pontosan, a gazdasági stabilizációhoz fog hozzájárulni.

Miért nem tetszik akkor erről őszintén beszélni ezekkel az emberekkel, hogy a gazdasági stabilizációhoz kérik a pénzt, és hagyjuk ezt, hogy mi van a nyugdíjakkal. Itt világos, a kormány kényszerhelyzetben van, és elveszi az emberektől, és erről még csak nem is hajlandó velük érdemben szót váltani. Nem az MSZP tüntet, a pénztártagok tüntetnek a Kossuth téren, teljes joggal. Azért, mert senki nem hajlandó velük érdemben beszélgetni arról, hogy mire is akarják ezt fordítani, és miért. Diktátumok vannak a 3 millió érintett számára, és összevissza beszéd. Ezen a bizottsági ülésen is kiderül ez az összevissza beszéd, és azért

mondom, hogy egyáltalán nem arról van szó, hogy itt a nyugdíjjal lenne probléma. A magyar kormány úgy döntött, hogy a gazdasági szükséghelyzetet nem beszéli meg az emberekkel, hanem bevonja ezt a nyugdíjat.

Ellenkező esetben fölhívom a bizottság figyelmét, hogy a múlt héten adtuk be azt a javaslatot, ami arról szólt, hogy az emberek tényleg szabadon választhassanak, és a magánnyugdíj-befizetéseiket az önkéntes nyugdíjbiztosítás irányába engedje a kormány elterelni. Természetesen nem volt hajlandó ezt megtenni, márpedig az lett volna az a megoldás, amivel tényleg a nyugdíjakat védi a kormány, és azt mondja, hogy innentől kezdve megszerzett hozamként ők átvihetnék volna az önkéntes nyugdíjpénztárba. Mit vihetnek át? Ugye, értem én, hogy mit vihetnek át, hát a maradékból valamit átvihetnek, ez a kormány gesztusa, adózott körülmények között. De nem viheti át a teljes megtakarítását. Miért is nem? Azért, mert nem nyugdíjra akarják fordítani, hanem államadósság-csökkentésre. De sem a választáson nem tájékoztatták erről a 3 millió érintettet, hogy az ő nyugdíj-megtakarításait államadósság-csökkentésre akarják fordítani, és nemhogy a választás előtt nem tájékoztatták őket erről, most sem beszélnek erről velük világosan. Elvesszük a pénzeteket, és a nyugdíj-megtakarítás helyett államadósság-törlesztésre fogjuk fordítani.

Ez az, amiről nem beszélnek őszintén, és emiatt nem is vagyunk hajlandóak önökkel erről konstruktív párbeszédet folytatni. Mert az lenne a minimum, hogy az állampolgárokat nem átverik, hanem elkérik tőlük ezt a pénzt. De nem ezt teszik, hanem homályosan beszélnek, és bevonják a megtakarításokat az államadósság-csökkentésbe, és ehhez nem tudunk hozzájárulni.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Józsa István alelnök úrnak megadom a szót, annyit azonban hadd kérjek a bizottság tagjaitól, hogy a második körös megszólalás után mindenki próbáljon meg időben önmérsékletet tanúsítani. Parancsoljon, alelnök úr.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr.

Természetesen a második körös hozzászólások reagálnak az első körös hozzászólásokra, úgyhogy emiatt azt hiszem, teljesen helyénvaló, hogyha új érvek, új gondolatok is bekerülnek a vitába. Az elnök úrnak arra a kicsit pejoratív felhangjára szeretnék reagálni, hogy valaki itt merészeli védeni a magánérdeket. Hát itt 3 millió járulékfizető magánérdekéről van szó, természetes, hogy a parlamentben kell lenni olyan politikai pártnak, amely a 3 millió ember magánérdekét képviseli, felvállalja úgy, ahogy azt Baja képviselőtársam elmondta, és rávilágít arra, hogy ami itt a címben szerepel, hogy szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolítása, ez egyáltalán nem szabad.

Tehát nem arról van szó, hogy változatlan feltételek mellett kinyitják a választás lehetőségét, hogy menjenek, vigyék át a magánnyugdíjpénztárban összegyűlt pénzüket az önkéntesbe, vegyék fel, vagy örököltessék át arra, akire mondjuk a végrendeletükben gondolják, hanem radikálisan megváltoztatja a kormány a feltételeket. Azt mondja, hogy akkor te most kiszereződsz a társadalmi nyugdíjbiztosításból, és akkor ilyen feltételek mellett, ott a szakadék, itt a választás lehetősége, akkor tessék ezen az ösvényen elindulni. Tehát úgy gondolom, hogy amikor valaki demagógiáról beszél, akkor ennek a szerkezetére is gondoljon, hogy milyen feltételek mellett válik szabaddá ez a nyugdíjpénztár-választás, mert azzal, hogy az Alkotmánybíróság jogosítványa csökkentésre, csorbításra került, hogy úgymond a 98 százalékos adóba, a pofátlan végkielégítésekbe ne tudjon belebeszélni, ez azért csak a trójai faló. Ez az, amit a közönség számára jól hangzóan, természetesen támogatható módon be lehet mutatni, de a görög a falóban igazából a magánnyugdíjpénztár einstandja, hogy az Alkotmánybíróság ebbe se szólhasson bele. Itt azért sokkal nagyobb tételről van szó, és ahogy említettem, 3 millió járulékfizető magánérdeke sérül.

Úgyhogy nagyon kérem, ne tessék ezt ilyen pejoratív hangnemben föltüntetni, ezzel igenis érdemben kell foglalkozni, és a megszerzett jogokat egy jogállamban illik tiszteletben tartani, még akkor is, hogyha más gazdasági elképzelések vannak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Hegedűs Tamás képviselő úr, parancsoljon!

HEGEDŰS TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr.

Csak egy rövid megjegyzés: visszakanyarodnék oda, hogy amikor megtakarításokról beszélünk, akkor ne felejtsük el, hogy ezek milyen természetű megtakarítások. Ezek a megtakarítások – leszámítva az extrabefizetéseket – átirányított közpénzekből keletkeztek. Magam is magán-nyugdíjpénztári tag vagyok, nem az én plusz hozzájárulásom eredményezte ezeket. Pontosan annyi megtakarításom van nekem a hozamokkal növelve a számlán – a hozamok, ugye, 1 százalék alatt vannak –, amennyivel kevesebb került az én jogcímemen az államháztartásba. Tehát azért ne tegyünk úgy, mintha itt valamiféle önkéntes megtakarításról, plusz erőfeszítésekről lenne szó a pénztártagok részéről. Mi, pénztártagok, fizettünk annyit, amennyit kell, csak éppen a jogszabály úgy döntött, hogy ezt nem a társadalombiztosításba irányítja, hanem a magánpénztárakhoz. Ez nagyon fontos szempont, amit kérem, hogy a vita során vegyenek figyelembe.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Ha megengedik, én is nagyon röviden reagálnék az előbb elhangzottakra, pontosan ugyanennek a mentén. Tehát még egyszer szeretném leszögezni: először is, ha magánérdekről beszéltem, én kifejezetten a pénztárakat működtető gazdasági csoportok magánérdekeiről beszélek. Hiszen ha valaki jól járt ezzel a rendszerrel az elmúlt 12 évben, akkor alapvetően ők, a legnagyobb hozamot ők tették zsebre. Azt hiszem, ezzel nem kell különösebben vitatkozni.

A másik nagyon fontos dolog: egyetértek Hegedűs képviselő úrral, én is ugyanezt hangsúlyoztam. Szó sincs arról, hogy itt önkéntes megtakarításokról lenne szó. Önök közpénzeket átirányítottak az állami nyugdíjrendszerből egy úgynevezett magánnyugdíjrendszebe. Ezek az átirányított közpénzek viszont hiányoztak az állami nyugdíjalapból.

Önök arról beszélnek, hogy az adócsökkentések ütnek rést a költségvetésen. Ez nem igaz, tisztelt képviselőtársaim, ez pont fordítva van. Az elmúlt 8 évben azért kellett olyan iszonyatosan magas adókat fizetni, mert egyébként szép lassan kialakult az a helyzet, hogy az állami nyugdíjrendszerből – az átirányított közpénzeknek köszönhetően – minden évben hiányzott közel 400 milliárd forint, amit a költségvetésnek kellett befizetni, az adófizetők pénzéből, a befizetett adókból kellett befizetni. Azt gondolom, az a normális hosszú távon egyébként, ha egy nyugdíjkassza a saját stabilitását fönn tudja tartani abból a szempontból, hogy amit nyugdíjcélra fizetnek be, az többé-kevésbé egyezik azzal az összeggel, amit nyugdíjcélra fizetnek ki, és gyakorlatilag ennek a rendszernek a helyreállításáról beszélünk ebben a formában. Nem azért volt az elmúlt 8 évben a költségvetésben ebből a szempontból probléma, mert egyébként önök olyan jól működtették az adórendszert; azért kellett magas adókat fizetni, mert a nyugdíjkasszában kialakult a hiány, ami azért alakult ki, mert önök közpénzeket irányítottak át a magánnyugdíjpénztárakba. Ezzel a pénztár-üzemeltetők jól jártak, az emberek kevésbé.

Az utolsó érvem, amit csak hozzátennék, hogy ha ez olyan zseniálisan működött volna, akkor minden bizonnyal 2009-ben nem kellett volna visszalépni azoknak az embereknek, akik közvetlenül nyugdíj előtt álltak, hiszen ezek a pénztárak gyakorlatilag

senkinek nem fizettek ki még érdemben nyugdíjat. Akiknek ki kellett volna, azok túlnyomó többségének éppen önök biztosították a visszalépés lehetőségét 2009-ben, pontosan azért, mert tudták, hogy ha ott maradnak, abban a rendszerben, akkor kevesebb nyugdíjat kaptak volna, mint az állami nyugdíjalapon belül.

Azt gondolom, ezek mind azt erősítik, hogy ezekre a lépésekre szükség van, és éppen ezért a Fidesz képviselőcsoportja egyetért a kormány által beterjesztett törvényjavaslattal, és természetesen nemcsak itt a bizottságban, hanem majd a plenáris ülésen is támogatni fogjuk azt.

Van-e még esetleg kérdés vagy hozzászóló. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor a kormány képviselőjének, helyettes államtitkár úrnak adnám meg a szót, ha kíván reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre.)* Parancsoljon!

Nátrán Roland helyettes államtitkár (NGM) reflexiói

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és köszönöm szépen a kérdéseket.

Megpróbálok természetesen a hozzászólások szakmai vonatkozásaira koncentrálni, ezért megpróbálok egy valószínűleg félreértésből adódó megfogalmazásbeli problémát orvosolni. Mégpedig azt nagyon fontos tudatosítani, és természetesen egyetértek a hozzászólókkal, és a magán-nyugdíjpénztári tagok számukra is fontos tudatosítani, hogy akkor, amikor a magán-nyugdíjpénztári megtakarításaikat az ő tulajdonuknak nevezzük, akkor valószínűleg tévedésben vannak, ugyanis e tulajdon felett ők nem rendelkezhetnek. E tulajdon fölött – ha ez tulajdon, márpedig valószínűleg a tulajdon legfontosabb kritériumát, a szabad rendelkezést nem teljesíti, tehát csak a törvény hívja tulajdonnak, a gyakorlatban ez nem az – az állampolgárok nem rendelkeznek. Ami fölött rendelkeznek, aminek a hasznait élvezni fogják, az a nyugdíjjogosultság. Tehát az a felhalmozás, amit ők a magánnyugdíjpénztárakban megtesznek, amit az Alkotmánybíróság döntése alapján, a tulajdonjog erejével véd a magyar állam, az a nyugdíjba vonulást követő járadékszolgáltatás.

Éppen ez a járadékszolgáltatás az, amit a kormány javaslata nem érint. Pontosan ugyanazt a járadékszolgáltatást fogja kapni az állampolgár, minthogyha magánnyugdíjpénztárban maradt volna. A kettő közötti különbség az, hogy az egyik mögötti fedezet az állam maga, az állam és annak a tagjainak – az állam polgárainak és gazdasági társaságainak – a teljesítménye, a másik mögötti fedezet pedig egy tőkepiaci fedezet. A magánnyugdíjpénztárak ezt a megtakarítást a tőkepiacokon fektetik be, és ennek a 25 százaléknak a fedezete azoknak a tőkepiacoknak a teljesítménye, amelyekbe ezek a magánnyugdíjpénztárak befektetik ezt a pénzt.

Tehát nagyon fontos hangsúlyozni, és az állampolgárokat valószínűleg ez téveszti meg, hogy amire nekik joguk van, és amit az Alkotmánybíróság döntése véd, az az ő nyugdíjjáradékuk, amit nem veszélyeztet semmi. Hogyha az a kérdés, hogy vajon milyen alapon vagy milyen módon fogják ők megkapni a nyugdíjjáradékukat: pontosan ugyanolyan alapon és ugyanolyan módon, mint a most nyugdíjba vonulók, akiknek az állam biztosítja a nyugdíjjáradékukat. A mostani nyugdíjasok is megkapják, és a jövőbeli nyugdíjasok is megkapnák. Ha viszont azt kérdeznék, hogy milyen módon és milyen alapon fogják ők megkapni, ha a magánnyugdíjpénztárakban maradnak, akkor erre a választ nem tudjuk megadni, ugyanis fogalmunk sincs. Nem tudjuk, hogy 2015-ben mely módon fognak nyugdíjjáradékot kapni. Ha éppen '14-ben lesz megint egy válság, akkor valószínűleg nem fognak 25 százaléknyi nyugdíjat kapni. Hogyha szerencsénk van, és lesz egy felívelő időszak, akkor valószínűleg kapnak. Ekkor sem kapnak azonban többet, ekkor is a 100 százalékos nyugdíjra jogosultak. Pontosan ugyanígy fognak kapni. Ha a hozamuk óriási

lesz, akkor sem fognak több nyugdíjat kapni, csak a nyugdíjuk 25 százalékának a fedezete a magán-nyugdíjpénztári felhalmozásuk lesz.

A másik nagyon fontos dolog, és ez már az egyik hozzászóláshoz kapcsolódik, hogy az egyik állítás az, hogy ezek a nyugdíjpénztárak jól működtek, és hatalmas hozamot halmoztak fel. Majd a következő mondat azt mondja, hogy ezt a hozamot, amit az állam ott hagy a valóban önkéntes magánnyugdíjpénztáraknak, valószínűleg marginális vagy kevés. A kettő állítás nem áll meg. Ha valóban nagy hozamot halmoztak fel a kötelező magánnyugdíjpénztárak, akkor azok az emberek, akik a visszalépés mellett döntenek, most jelentős összeghez fognak hozzájutni. Ha ez nem így volt, akkor nem fognak jelentős összegekhez jutni. Ami viszont nagyon fontos, hogy a negatív reálhozamokat az állam természetesen ellensúlyozza. Tehát ha belépnek, illetve visszalépnek a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe, abban az esetben a negatív reálhozamokat kompenzálja az állam.

Éppen ezért nagyon fontos, a képviselő úr hozzászólását illető észrevétel volt, hogy hogyan és milyen módon gondolja az állam az így felhalmozott vagyont az államadósság csökkentésére fordítani. Merthogy ebben az esetben a jövőbeli nyugdíjasok félre vannak vezetve, mert államadósság-csökkentésre használja fel az állam az ő megtakarításaikat. Ahogy mondtam, hogyha a társadalombiztosításból jogosult valaki a nyugdíjellátásra, abban az esetben az e mögött álló fedezet maga az állam, az állam teljesítménye, ha magánnyugdíjpénztárakban, akkor az értékpapírok. Tehát nem értem, miért jó az állampolgárnak, hogyha egy gazdasági társaság kötvényeibe fektetik be a pénzét, és miért nem jó az, hogyha az állam kötvényeibe fektetjük ugyanazt a pénzt. A magán-nyugdíjpénztári rendszerben a megtakarítások – és ez is kérdésként hangozott el – mintegy 52-53 százaléka van állampapírokban. Tehát most is az állampolgárok pénzét az államadósság finanszírozására használjuk fel. Csakhogy így növeljük az államadósságot. Ha viszont nem is bocsátjuk ki ezeket az értékpapírokat, ezeket az állampapírokat, akkor olyan módon használjuk fel ezt a pénzt arra, amire most is használjuk, hogy közben nem ássuk alá a magyar állam pénzügyi stabilitását.

Van itt a felmerült kérdéseknek még egy fontos vonatkozása is. Természetesen vannak makropénzügyi vonatkozásai is, és vannak az eddig tárgyalt, az eddig általam említett, az állampolgárokat leginkább érintő, a nyugdíjrendszerre vonatkozó megállapítások. A makrogazdasági kérdések tekintetében elnök úr is felhívta a figyelmet arra, hogy rendkívül turbulens a makrogazdasági környezet, nemcsak most, amit látunk az eurózónában, hanem ugyanez volt a helyzet 2008-ban Közép-Kelet-Európában is. Azt láthatjuk tehát, hogy ha a magán-nyugdíjpénztári rendszer nem jött volna létre, akkor a magyar államadósság nem hetvenegynéhány százalék lett volna egy turbulens időszakban, hanem hatvanegynéhány százalék, tehát mintegy a GDP 10-12 százalékával alacsonyabb lett volna. A magyar államháztartás hiánya nem akkora lett volna, mint amekkora volt, hanem körülbelül a GDP 1,2 százalékával alacsonyabb. Tehát jó eséllyel Magyarországot nem érte volna ilyen sérülékeny helyzetben a pénzügyi és világgazdasági válság. Ez tehát a makrogazdasági háttér, illetve a makrogazdasági hátránya a magán-nyugdíjpénztári rendszernek.

Elhangzott kérdésként, hogy mi a jogi háttér és a jogi értelmezése annak, hogy egy magánjogi szerződést, ami a pénztártagok és a pénztárak között van, a törvény alapesetben megmásítja, tehát a visszalépést teszi alapértelmezetté. Ennek a logikája tökéletesen ugyanaz a logika, minthogy a belépés kötelező volt, és az kétségtelen, hogy az állampolgárok jelentős részének a belépése nem volt választás. Tehát a pályakezdők – és nemcsak a pályakezdők, hanem bizonyos kor alatt már az aktív munkavállalók is – kötelezően beléptek a magán-nyugdíjpénztári rendszerbe. Most tehát tökéletesen ugyanaz a jogi megoldás történik azzal, hogy míg korábban nem volt lehetőségük az ezzel kapcsolatos ellenvéleményük kifejtésére, most van. Tehát most megtehetik, hogy a magánnyugdíjpénztárban maradnak.

Arra a kérdésre, hogy hány százalék az állampapír mértéke a magán-nyugdíjpénztári tagoknak, az 50 százalékot egy pár százalékponttal meghaladó mértékű. Azonban akkor, amikor a magánnyugdíjpénztár-tag visszalép a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe, és ezeket az értékpapírokat, állampapírokat az Államadósság Kezelő Központ azonnal bevonja, a magán-nyugdíjpénztári tag számláján nem tűnik el az állampapírok értéke, tehát jóváírásra kerül, a számláján ugyanaz az összeg, mint ami a magán-nyugdíjpénztári számláján megvolt, ugyanúgy megmarad, csak nem generálunk egy államadósságot, ha úgy tetszik, egy fiktív államadósságot.

Talán az utolsó szakmai hozzászólás: valóban, a nyugdíjrendszer fenntarthatósága a kérdés, valóban a nyugdíjrendszer hosszú távú fenntarthatósága lehet kérdéses. Ezzel kapcsolatban nagyon fontos, hogy az Európai Bizottság és a magyar hatóság által készített számítások alapján a magyar nyugdíjrendszer egy jól parametrizált rendszer. Ez azt jelenti, hogy összevetve az Európai Unió többi tagállamával, a magyar nyugdíjrendszer a fenntarthatók között van. *(Dr. Baja Ferenc: Volt.)* Ezzel kapcsolatban nagyon fontos megjegyezni, hogy akkor, hogyha egy állam nyugdíjrendszere nem fenntartható, az semmilyen pénzügyi technikával nem orvosolható. Tehát nincs olyan pénzügyi technika, ami pénzt szülne abban az időszakban, amikor nem tudunk kifizetni nyugdíjakat. Az egyetlen megoldás ezeknek a problémáknak az orvoslására a foglalkoztatás növelése és a demográfiai helyzet javítása. Ez az a két terület, ahol a kormánynak az egyik fő törekvését már az elmúlt időszakban is láttuk. A demográfiai helyzet javulását részben az adórendszeren keresztül, részben egyéb szabályozókon keresztül próbálja elérni, míg a foglalkoztatottság növelésére több programot indított már az elmúlt pár hónapban is.

Ennyit gondoltam kiegészítésként elmondani, talán a kérdések többségét megválaszoltam. Ha lenne mégis olyan, amit szakmai alapon meg lehet válaszolni, de nem tettem volna, arra kérem, emlékeztessen elnök úr vagy a bizottság tisztelt tagjai.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Azt látom, hogy azért érintette az államtitkár-helyettes úr a felvetett témák többségét, és amúgy is lesz ma még egy plenáris vita, nyilvánvaló, hogy ezeknek a kérdéseknek a többsége szóba kerül.

Határozathozatal

Köszönöm szépen, a bizottság tagjai részéről most a döntés következik. Még egyszer emlékeztetem önöket, hogy itt az általános vitára való alkalmasságról döntünk, ennek megfelelően fogom feltenni szavazásra a kérdést. Tehát kérdezem, hogy a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatot a bizottság tagjai közül ki tartja általános vitára alkalmasnak. Aki alkalmasnak tartja, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 21 igen szavazat. Ki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás.)* 4 nem szavazat, tartózkodás nincs. Tehát a bizottság 21 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében a Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapról és a szabad nyugdíjpénztár-választás lebonyolításával összefüggő egyes törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találta.

Köszönöm szépen, ezzel a napirendi pont végére értünk, a helyettes államtitkár úrnak is köszönöm a részvételt. Még előadót kell állítanunk. Kérdezem, ki vállalkozik erre a többségi oldal képviselői közül. Koszorus László képviselő úrnak van hozzá kedve? *(Jelzésre.)* Úgy látom, hogy igen.

Kisebbségi előadót kíván-e állítani az MSZP-frakció? *(Jelzésre.)* Józsa István alelnök úr lesz a bizottság kisebbségi előadója. Erre rögtön a határozathozatalokat kerül sor.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény, valamint a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/1815. számú törvényjavaslat (Rogán Antal (Fidesz) képviselő önálló indítványa)

Ha megengedik, belevágnánk a következő napirendi pontba, a képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről döntés, ez a földgáz biztonsági készletezéséről, valamint a földgázellátásról szóló törvényjavaslat. Tekintettel arra, hogy ennek én lennék az előterjesztője, addig a bizottság elnöklését át kell adnom valamelyik alelnök úrnak. Kérdezem, hogy Pösze Lajos alelnök úr esetleg átvállalná-e ezt tőlem, és a következőt meg akkor átadom Józsa István alelnök úrnak, mert ott is valamilyen értelemben nekem kell helyettesíteni a költségvetési bizottságot.

Ha megengedik, akkor alelnök úr átvenné az elnöklést, azt megköszönném.

(Az elnöklést Pösze Lajos, a bizottság alelnöke veszi át.)

PŐSZE LAJOS (Jobbik), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen.

Kérdezem, hogy az előterjesztőnek van-e kiegészítenivalója a beadványhoz.

Rogán Antal előterjesztő (Fidesz) szóbeli kiegészítése

ROGÁN ANTAL előterjesztőként (Fidesz): Köszönöm szépen.

Értelemszerűen néhány szót szeretnék mondani a tisztelt bizottsági tagoknak. Azt gondolom, ez a törvényjavaslat reálisan illeszkedik abba a sorba, amit egyébként egyszer már beterjesztettem a parlament elé júniusban, ha még emlékeznek rá. Gyakorlatilag az elmúlt esztendő egyik legfontosabb vitája volt Magyarországon a gázár kérdése.

A gázárkérdés tekintetében most nem annyira Lendvai Ildikó elhíresült szavaira szeretném emlékeztetni önöket, hanem inkább arra, ami azután következett. Annak a 8 esztendőnek volt a következménye az a lakossági gázáremelkedés, melynek a 8 esztendő alatt bekövetkezett mértékét két adattal szeretném érzékeltetni. Egyik az, hogy 2002 júliusában 45 forintba került egy köbméter földgáz a lakoságnak, ma ugyanezért a mennyiségért majdnem 140 forintot vagyunk kénytelenek fizetni. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag háromszorosára emelkedett a lakossági földgáz ára köbméterenként.

Azt gondolom, ha most ezzel párhuzamosan valaki megnézi a piaci viszonyokat, akkor azt fogja látni, hogy ilyen mértékű áremelkedés egyszerűen a piacon bekövetkezett áremeléseknek, áremelkedéseknek nem tudható be. Itt gyakorlatilag a Magyarországon működő ármechanizmus, az árszabályozás hiányosságai voltak azok, amelyek lehetővé tették, hogy a lakossági földgáz ára ilyen drasztikusan emelkedjen.

Nyilvánvaló, hogy a Fidesz képviselőcsoportjának is az volt az elsődleges célkitűzése, hogy ennek a folyamatnak véget vessünk, és ezt a nagyon durva áremelkedési tendenciát megfékezzük. Nem azért, mert nem akarunk számolni a piaccal, hanem azért, mert azt gondoljuk, hogy nem emelkedhet jobban egyébként, mint ahogy azt a piaci körülmények indokolják. Ennek megfelelően először egy gázárstopról szóló törvényjavaslatot terjesztettem be a tisztelt Ház elé, ez gyakorlatilag – a miniszter hatáskörébe adva – lehetőséget adott az árak befagyasztására. Ezzel a miniszter úr élt az elmúlt fél esztendőben. Azt gondolom, ennek is azért megvolt a maga oka természetesen, ha a régi mechanizmus teljes egészében érvényesülni tudott volna, akkor gyakorlatilag mostanáig már egy kétszámjegyű áremelkedés következett volna be az elmúlt alig több mint öt hónapban, ami megint csak elgondolkodtató. Nyilvánvaló, hogy e hónapok alatt a kormánynak fontos feladata volt, hogy kezdjen el egyeztetni egy új ármechanizmusról.

Azt gondolom, az is egyértelmű, hogy ebben minden piaci szereplővel sosem lesz egyetértés, hiszen a piaci szereplők az elmúlt 8 év folyamataiban érdekeltek, nem pedig abban, hogy itt az ő számukra kellemetlenebb körülmények, de tisztább viszonyok között legyen egyébként szabályozva Magyarországon a földgáz árának az alakulása.

Ez a törvényjavaslat, amit most beterjeszték a tisztelt Ház elé, meggyőződésem szerint gátat szab az elmúlt 8 esztendő rossz tendenciáinak, gyakorlatilag elindul abba az irányba, hogy egy olyan hosszú távú új energetikai árszabályozási rendszer alapja legyen, ami lehetővé teszi, hogy a lakosság azt érezze, hogy nem éri nagyobb teher, mint a piaci viszonyok változása önmagában egyébként indokolhat.

Itt a földgázellátásról szóló törvény talán egyik legfontosabb módosítása az úgynevezett 40 százalékos spot ár bekeverése az import földgázár képletébe. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy az egyetemes szolgáltatók részére megvásárlásra följánlott földgáz vételárának csak a 60 százaléka a hosszú távú nagykereskedelmi szerződésben meghatározott földgázár, az ár maradék 40 százalékát az olcsóbb baumgarteni árak adják. Ezt nyilvánvalóan vitatják a szolgáltatók, ezt mondanom sem kell, de azt gondolom, ez pontosan az ellentétes irányba hat, mint az elmúlt 8 esztendő folyamatai. Ezzel párhuzamosan majd – a törvényjavaslat utal rá – természetesen módosítani kell miniszteri rendeleteket. Ha emlékeznek rá, ezt a legutóbb is elmondtam – ha még valaki emlékszik rá, az 5 hónappal ezelőtti bizottsági, illetve részben parlamenti vitában –, hogy majd ott olyan módosításokra szükség van, mint ami az előírt, elismert tökemegtérülésre vonatkozik, ami ugye, 8-10 százalék – az talán enyhe túlzás, ennek a fele körüli értékben, 4,5-5 százalék körül mértékben gondolkodunk –, a szolgáltatói nyereségkorlát levitele 120 százalékról 100 százalékra, vagy éppenséggel az inflációindexálás szabályainak a változása, a likviditási tényező törlése a földgázárát meghatározó tényezők közül, és még sorolhatnám.

Ugyanakkor természetesen ezek a lépések sem fognak – de ez nem is cél – gátat szabni a piaci folyamatok érvényesülésének, de lehetőséget adnak a kormány számára, hogy az egyes fogyasztói csoportok számára is másként szabályozza a földgáz árának alakulását. Azt gondolom, ez a lakossági fogyasztók túlnyomó többsége számára kedvező lehet, ennek megfelelően ki tud alakulni az a rendszer, hogy 1200 köbméter alatti földgázfogyasztásig fönntartható a következő esztendőben az ármoratórium, és az a fölötti sávokban is gyakorlatilag olyan differenciált mértékű emelés következik be, ami lehetővé teszi azt, hogy önmagában ne drasztikus változásokat érezzenek a fogyasztók a következő esztendőben, és nyilvánvalóan azt követően is Magyarországon.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, nagyjából ez a javaslat – mondjuk úgy – tartalmi lényege. Természetesen ezen célok elérése érdekében ez a törvényjavaslat több más fontos dolgot is szabályoz, például a készletezés rendszerét, az azzal kapcsolatban elismert költségeket, és még sorolhatnám. Tekintettel arra, hogy ez egy olyan bonyolult mechanizmus, ami több elemben is szolgálta a szolgáltatóknak azt az érdekét, hogy drasztikusan tudjanak áremeléseket áthárítani a fogyasztókra, nyilvánvaló, hogy ezek mindegyikének a szabályozása ki fogja váltani a piacnak, illetve a szolgáltatók jó részének az ellenállását, de azt gondolom, itt az államnak az a feladata, hogy szabályozó legyen.

Ha az elmúlt 8 esztendőben valahol a magyar állam gyengét mutatott, az pontosan az volt, hogy egyébként nem volt túlságosan erős a közszolgáltatások nyújtása területén sem, ellenben magas adókat szedett be az egyre romló közszolgáltatások finanszírozására, és mindehhez még tegyük hozzá: szabályozói feladatkörének nem tett eleget. Azt gondolom, ez a törvényjavaslat lehetőséget ad arra, hogy az állam határozottan tudjon eleget tenni a szabályozói feladatkörének.

Tekintettel arra, hogy itt azért nagyon sok olyan tényező van, ami az év végére indokolja a parlament számára ennek a törvényjavaslatnak a gyors tárgyalását, a Fidesz képviselőcsoportja kérte, és én is kérem képviselőtársaimtól, hogy ennek a minél gyorsabb

elfogadásában nyújtsanak segédkezet. Hiszen pontosan ez az, ami esetleg január 1-jétől ténylegesen lehetővé teszi azoknak az új áraknak a bevezetését, amiről itt beszélünk – azaz megfékezi ezt –, hogy január 1-jétől végre egy kordában tartott áremelkedés léphessen csak be a lakossági földgázárak piacán.

Ennyit kívántam szóban hozzátenni, alelnök úr, úgyhogy vissza is adom a szót, parancsoljon.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Szeretném a kormány képviselőjét megkérdezni az előterjesztésről.

Kovács Pál helyettes államtitkár (NFM) kiegészítése

KOVÁCS PÁL helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány a maga részéről az előterjesztés elfogadását és betervezését támogatja. Annyit fűznék hozzá, miután az elnök úr minden lényeges ponton keresztülment, hogy a 40 százalékos spot ár bevezetése már nagyon indokolt volt a piacon, ugyanis a fizikai kapacitások, a határkeresztező kapacitások ennek az árak az érvényesítését ma már lehetővé teszik.

Magyarország az elmúlt időszakban nagyon sokat tett azért, hogy a piaci diverzifikációs lehetőségeket javítsa, ez a folyamat most is továbbfolytatódik. Jelen pillanatban is folyamatban van például a HAG-vezeték felbővítése, ami jövő áprilisra dupla kapacitással fog két irányban működni.

Csak annyit fűznék hozzá az elismert tőke megtérüléséhez, hogy ez természetesen csak az egyetemes szolgáltatók piacán lesz érvényes, tehát a kereskedelmi szolgáltatásban a megtérülési ráta továbbra is marad változatlan, 8 százalék fölött.

Köszönöm szépen, egyelőre ennyit fűznék hozzá.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Kérdezem, ki kíván kérdést feltenni, hozzászólni. *(Jelzésre.)* Parancsoljon!

Kérdések

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr.

Ismét előttünk van egy olyan törvényjavaslat, amit mindenféle előzetes előkészület, egyeztetés nélkül, rohamtempóban kíván átvinni a kormány, és ha csak tényleg arról lenne szó, amit elnök úr mondott, hogy az árszabályozás kérdéskörét rendezné ez a jogszabály, akkor azt mondanám, hogy rendben van, de ettől sokkal többről van szó, tisztelt képviselő úr. Az egész magyar energiaszektor jövőjét határozza meg ez a törvényjavaslat, és nyilvánvalóan olyan hátsó szándékok vannak a törvényjavaslat mögött, amelyekről nyilvánvalóan a Fidesz képviselőcsoportját sem tájékoztatták, hogy mi az igazi szándéka a kormánynak ezzel a törvényjavaslattal. Nem is volt rá mód, hogy tájékoztassák, mert nem volt alkalom arra, hogy erről beszámoljanak. Elvárják a teljes lojalitást ebben az ügyben. Csak szeretném a képviselő urak figyelmét felhívni, hogy a magyar energiaszektor jövőjéről szól ez a jogszabály, teljes mértékben.

Van egy, az Országgyűlés által elfogadott energiapolitikai koncepció. Ezt egyhangúlag – a Fidesz jóváhagyásával is – fogadta el korábban az Országgyűlés, ennek az energiapolitikai koncepciónak teljesen ellentmond ez a jogszabály. Azt a szerepet, amit egyébként korábban szántunk a magyar energiaszektornak, ezen belül a földgázszektornak, ez a jogszabály teljes mértékben keresztbeveri, ellehetetleníti.

Az az első mondata az elnök úrnak, amit indoklásként elmondott, hogy az elmúlt években mennyivel növekedett a földgáz ára; hogyha ez az ár egyébként nem tükrözné a nemzetközi piaci viszonyokat, vagy egyáltalán a nemzetközi helyzetet, akkor más dolga sem lenne a kormánynak, mint azt mondani, hogy tisztelt szolgáltatók vagy kereskedők, az elmúlt

években pofátlanul nagy nyereségre tettek szert, indokolatlanra, semmi más dolgunk nincs, minthogy 50 százalékkal visszavágjuk a jelenlegi árat, vagy valami hasonlót. De nem ezt teszik, hanem bevallják, és elismerik, hogy nem tartható az ármozgatórium a továbbiakban, és 10 százalékos földgázár-emelkedést jelentett be a kormány, tehát a mostani árakhoz képest.

Tehát ha ezek az árak meg az ármechanizmus nem lett volna elfogadható vagy indokolt az elmúlt évben, akkor most nem kellene tovább emelni a földgáz árat, mert hiszen kellő nyereséggel rendelkeznek a szolgáltatók. Arról, hogy ez mennyire nem így van, ebben a hétvégi újságban elég részletes elemzést olvashatnak. *(Felmutatja a Figyelő egy példányát.)* Kérem a kormány képviselőit, hogy cáfolják meg – nyilván olvasták, mert természetesen olvasták –, vagy ha ez nem lenne igaz, akkor egyébként mi a véleményük ezzel kapcsolatban.

Meggyőződésünk, hogy Magyarország ellátásbiztonsága azzal, hogy a készlet mértékét szabadon határozhatja meg majd a kormány, úgymond kénye-kedve szerint, jelentősen csökken. Ráadásul teljesen érthetetlen módon a jogszabály a hazai vertikálisan integrált társaságot hozza nehéz helyzetbe, és érdekes módon, a külföldi – amerikai, kanadai – tulajdonban működő földgázkereskedőknek nem kell ugyanolyan árfeltételek mellett értékesíteniük a gázt, mint a hazai kereskedőknek. Na, erre is szeretnék választ kapni, hogy mi van e mögött a dolog mögött, hogy miért csak a vertikálisan integrált társaságra, magyarul a MOL-ra – mert egy ilyen van – vonatkoznak ezek a jogszabályok, és miért nem vonatkoznak a más tulajdonban lévő, szintén gáz-nagykereskedelemmel és gázkitermeléssel foglalkozó társaságokra.

Meggyőződésünk egyébként, hogy ez a javaslat teljes mértékben kiszolgáltatottá teszi a magyar gázellátást az orosz gázpiacnak. A kormány képviselője is említette, hogy a korábbi kormányoknak az volt a stratégiája, hogy diverzifikálni a beszerzést, és ezáltal a kiszolgáltatottságunk csökkentése lenne a legfőbb cél. Az, hogy az elmúlt években elindított fejlesztéseket átadták, és most legutóbb éppen Orbán Viktor a Horvátország felé eső vezetéki kapcsolat átadásán vett részt, ez fontos és jó dolog sok tekintetben, de hát nem halljuk például, hogy szlovák irányban mi a kormány álláspontja, hogy az ottani fejlesztés most létrejön-e vagy nem, tehát hogy a diverzifikált beszerzés lehetősége megteremtődik-e a közeljövőben, vagy nem teremődik meg.

De mindenesetre van egy olyan érzésünk és olya gyanúnk, hogy itt valamiféle politikai háttéralku van készülóban, és az az aggályunk van ezzel kapcsolatban, hogy – még egyszer szeretném hangsúlyozni – ezen törvényi felhatalmazások alapján kiszolgáltatja a magyar gázipart teljes mértékben az oroszoknak, és nem tudom, hogy ez mennyire illeszkedik az európai uniós együttműködésünk keretei közé. Vagy például kérdezném, hogy az ellátás diverzifikációja szempontjából az előző ciklusban a Fidesz istentelen módon verte a tamtamot a Nabucco gázvezeték építése érdekében, most akkor kérdezem, miért nem nyújtja be a kormány azt a javaslatot, amely az e tárgyban megkötött nemzetközi megállapodás ratifikálását tenné lehetővé az Országgyűlésben. Ezzel szemben új megállapodásokról kapunk híreket, továbbá a Déli Áramlat vezeték, amit korábban szintén elképesztő módon ellenzett a Fidesz, most ez került a prioritások középpontjába. Ez egyébként alátámasztja azt a megjegyzésemet, amit az előbb elmondtam az aggályainkkal kapcsolatban.

Tehát úgy gondolom, az méltatlan, elnök úr, hogy egy ilyen súlyú és ilyen jelentőségű törvényjavaslatához néhány soros általános és részletes indoklást csatoltak. Ez is mutatja azt, hogy egyébként nyilvánvalóan nem arról szól a történet, amit kifelé, a sajtó és a közvélemény felé kommunikálni akarnak, hanem sokkal inkább arról szól a történet, amit el akarnak titkolni, majd a későbbiekben akarnak ezzel a dologgal előállni.

Nem tudjuk, nem lehet ilyen feltételek között ezt a javaslatot támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Sajtótájékoztatóra kell mennem, kényszerűségből továbbadom Józsa alelnök úrnak az ülés vezetését. Köszönöm.

(Az elnöklést dr. Józsa István, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, a Hárszabály ezt lehetővé teszi, úgyhogy kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Ilyenkor jeleznem kell, ha magam is hozzá kívánnék szólni, úgyhogy kérem a bizottságot, hogy járuljon hozzá, hogy én is hozzászóljak. *(Nincs ellenvetés.)* Ellenvetést nem látok, úgyhogy megteszem.

Különös, hogy egy ilyen súlyú előterjesztés – nem, mintha elnök úr kvalitásait egy pillanatig is kétségbe vonnám – egyszemélyi képviselői indítvány keretében történik. Már csak azért is, mert jelentős törvényi garanciákat vesz ki az eddigi ellátásbiztonság témaköréből, és a kormánypártnak az a korábbi politikai bejelentése, hogy a gázár-moratóriumot addig tartja fent, amíg egy új, megnyugtató, hosszú távú árképletet ki nem tud dolgozni, az sajnos nem teljesült. Ez a gázáremelés, ami pár héttel ezelőtt bejelentésre került, megelőzte az árképletet, és azt sem lehet most eldönteni, hogy mennyire lesz hosszú távú ez az ármegeállapítás.

Az ellátásbiztonság megítélése rövid távon nagyon nehéz, tehát ilyen keretszabályozás negatívuma rövid távon nem tud előjönni. Majd akkor fogjuk látni, amikor bizonyos problémák, nem kívánom, hogy fölmerüljenek, de fölmerülhetnek. Nagyon szeretném, hogyha enyhe telünk lenne, így a lakosságnak a megemelt árú gázból is kevesebbet kellene fogyasztania.

Ami az elmúlt 8 évről elhangzott, nem hiszem, hogy méltányos lenne. Tehát néhány hónapig lehet erőszakot tenni bizonyos piaci folyamatokon, 8 év távlatában azt hiszem, ez nem tekinthető megoldhatónak. Nagyon szeretném, hogy mielőbb törvényben szabályozva kerüljön a Ház elé a gázellátás biztonságát garantáló megoldás, törvény. Tehát ami most a javaslatban szerepel, hogy mennyi jogosítványt kíván átadni a jogszabály a szakminiszternek, az nem biztos, hogy erősíti ennek a piacnak a működését és stabilitását. Azt hiszem, egyeztetéssel többre lehet menni, mint egyoldalú elképzelések jogszabály erejével történő érvényesítésével. Ugyanis félek, hogy ez valahol vissza fog köszönni, az ellátásbiztonságra mindenképpen.

Tehát az Uniónak vannak normatív szabályai, hogy milyen stratégiai tartalékokat kell képezni, erre az 1,2 milliárd köbméter fedezetet nyújtott, úgyhogy ezt mindenképpen figyelembe kell majd venni. Hasonlóképpen úgy gondolom, hogy a kiszámíthatóság hosszú távon ármérséklő hatás, tehát ha az energiaszektor résztvevői látják, hogy 10-15 év alatt megtérülnek a befektetéseik, akkor szerintem jobb árpozíciót lehet elérni, minthogyha bizonytalanság, átláthatatlanság alakul ki a piacon. E tekintetben sajnos nem jelent kellő biztosítékokat, és lassan mondom: ez, ami most történt, ez a gázáremelés, ez a lakossági fogyasztók legalább kétharmadát számottevően érinti, és e mellé ez a szabályozás nem tekinthető hosszú távúnak, nem egyértelmű, hogy növelné a piac áttekinthetőségét, és egyáltalán nem csökkenti az egyoldalú importfüggőséget.

Mindezek alapján nem tudjuk támogatni, és kérjük – mint felelős kormánypárti erőt –, hogy a kormány is szálljon be ennek a kidolgozásába. Nem akartam olyan sértő megjegyzést tenni, hogy a kormány ismeri-e az előterjesztést, mert a szakma néhány résztvevője kevésbé ismeri. Tehát szeretném, hogyha normál módon, a legutóbb elfogadott jogalkotási törvénynek megfelelően történhetnének ilyen súlyú előterjesztések. Ezzel természetesen nem kívánom csökkenteni Rogán elnök úr áldozatvállalását, de azért a hosszú távú működés érdekében azt hiszem, a többi tárca véleménye is lényeges lenne.

Köszönöm a figyelmet.

Fölteszem a kérdést, hogy kíván-e még valaki szólni a képviselők közül. *(Nincs jelzés.)* Előterjesztő!

ROGÁN Antal előterjesztő (Fidesz) válaszadása

ROGÁN ANTAL előterjesztőként (Fidesz): Csak nagyon röviden kívánok reagálni az elhangzottakra. Egyrészt hadd bocsássam előre: az, hogy a Fidesz képviselőcsoportja hogyan működik saját maga, meg hogy miről tud vagy miről nem tud, nagyon csodálkozom, hogy egyáltalán ilyen az MSZP képviselői részéről elhangzik. Kétségtől mi másként működünk, mint ahogy az MSZP képviselőcsoportja működött, ezt azért szögezzük le. Szerintem ennek köszönhetően az ország is másképp fog működni az előttünk álló négy évben, mint ahogy az elmúlt 8 esztendőben működött.

A másik dolog, amire szeretnék reagálni: néha nem is értem azokat az egymásnak teljesen ellentmondó állításokat, amelyeket Kovács Tibor képviselő úr megfogalmazott. Mert egyik oldalról azt mondja, hogy kiszolgáltatjuk az oroszoknak a magyar földgázpiacot. Nem tudom, hogy az elmúlt 8 esztendőben mi történt e téren, minthogyha ezt éreztük volna nem egy alkalommal. A másik oldalról meg azt is mondta – három mondattal korábban –, hogy az amerikai és a kanadai gazdasági csoportokat hozzuk kedvezőbb helyzetbe. Tessék eldönteni, hogy most melyiket tetszik majd mondani, de a kettő némileg ellentmond egymásnak ebből a szempontból. *(Kovács Tibor: Nem erre mondtam.)*

A harmadik résznél pedig hadd reagáljak arra, ami itt elhangzott. Azt gondolom, ezen a területen, ha kicsit nagyobb rugalmasságot biztosít önmagában az, hogy a miniszter erősebb jogköröket kap, ez önmagában nem tragédia. Azt, hogy a piac szereplői miről tudnak, miről nem tudnak, nagyon kérem, hogy ne csak a lobbistákon keresztül próbálják ezt megítélni. Önök is tudhatják, hogy az elmúlt 5 hónapban az új gázárak kialakításánál – erre utaltam is – nagyon aktív tárgyalásokat folytatott a kormányzat. De ha ez nem fog találkozni a magyarországi szolgáltatók egy jelentős részének az érdekeivel, azon ne csodálkozzanak, mert a Kánaán ér számukra véget, vagy legalábbis korlátozottabb mederbe kerül ebből a szempontból. Így nyilvánvaló, hogy önöknek egészen mást fognak üzeni a lobbistákon keresztül, mint ami a valóság. Tehát itt nem érdemes csak a lobbistákra hallgatni ebben a tekintetben.

Végül egy utolsót hadd mondjak el még. Szintén fontosnak tartom az árakra való utalást. Tehát azért arról beszélni, hogy ez a törvényjavaslat úgymond áremelkedést hoz, az elmúlt 8 év után, hát azért... – és az eddig működött ármechanizmus után. Még egyszer szeretném elmondani, csak hogy világosan értse alelnök úr is meg a képviselőtársaim is: abban az esetben, ha maradt volna az eddigi szabályok, már kétszámjegyű, közel 20 százalékos gázár-emelés következett volna be az elmúlt hónapokban. Részben júniusban, tehát június-július fordulóján, részben pedig most, október elsejétől. Azt gondolom, az, hogy ez nem következett be, már a kormánynak köszönhető.

A másik oldalról pedig nyilvánvaló, hogy amikor a kormány meghozza a maga döntéseit, akkor természetesen arra is ügyelnie kell, hogy hosszú távon milyen ármechanizmust akar érvényesíteni. A számokból egyértelműen kiderül – de ezt már annyiszor elmondtuk, és szerintem elmondta a minisztérium is –, hogy a következő esztendőben alapvetően az 1200 köbméter alatt fogyasztó háztartásokat az egyetemes szolgáltatói körben egyáltalán nem érinti az áremelkedés. Az 1200 és 1500 köbméter között fogyasztókat gyakorlatilag 0,7 százalékos érinti, és az 1500-2000 között fogyasztókat érinti 4,5 százalék. Magyarul a lakosság kétharmadánál gyakorlatilag semmilyen vagy 1 százalékos mértékű áremelkedés várható. Kérem, ezt vessék össze az előző 8 év összes tendenciájával, és ezek után arra kérem önöket, hogy akkor döntsük el, hogy ebből a szempontból melyik árképlet és melyik árszabályozási mechanizmus működhet, legalábbis a lakosság szempontjából jobban. Azt hiszem, ez elég egyértelmű.

Ezzel szeretném továbbra is védeni ezt a törvényjavaslatot, és kérni a minél gyorsabb elfogadását a parlamenttől.

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr.

A kormány képviselője kíván-e a felvetettekre reagálni?

Kovács Pál helyettes államtitkár (NFM) válasza

KOVÁCS PÁL helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Röviden a vitához hozzáfűzve annyit szeretnék mondani, hogy meglátásunk szerint a kormány a legmesszebbmenőkig a fogyasztók érdekeit képviseli. Ez egyébként az EU-ban észlelhető tendencia is. A mostani EU-elnökség kapcsán is, azt hiszem, Magyarországnak is az lesz a legfőbb szerepe, hogy az EU-n belül érvényesítse a fogyasztók érdekeit, és ugyanezt a lépést teszi meg most a magyar piacon azzal, amikor az árváltozás során 1200 köbméterig a lakosok 54 százalékánál nem következik be árváltozás, 9 százalékánál 0,7 százalékos árváltozás következik be, úgy, ahogy azt az elnök úr mondta.

Az ellátásbiztonsággal kapcsolatban a Nabucco nemzetközi megállapodás ratifikálása már megtörtént, a kormány itt már kifejezte a szándékát azzal, hogy kiemelt beruházássá nyilvánította a projektet, a magánjogi szerződés egyeztetése pedig folyamatban van.

Józsa képviselő úr felvetésével kapcsolatban szeretném hozzáfűzni, hogy az ármegállapítással kapcsolatos egyeztetések eléggé régóta folynak, amióta az új kormány elkezdte a munkáját. Ennek eredményeként jelent most meg ez a szabályozás, amely hosszabb távra kiszámítható ármérsékelő hatást fog eredményezni.

A jelentős törvényi garanciákkal kapcsolatban pedig, az ellátásbiztonság kapcsán annyit szeretnék még hozzáfűzni, hogy pár évvel ezelőtt a jelenlegi gázrendszer 15 milliárd köbmétert forgalmazott. Ma a fogyasztás, az energiahatékonyság javulása mellett, illetve a gazdasági válság hatása következtében is 11 milliárd köbméter alá csökkent. Jelenleg Magyarországnak Beregszászon, Horvátországon, a HAG-on és Aradon keresztül mind-mind az ellátás biztonságát fokozó, javító határkeresztező kapacitásai működnek mindkét irányban, emellett a magyar kereskedelmi és stratégiai tárolók tele vannak. Mivel a tárolás költsége is rávetődik a fogyasztói árakra, ezért indokolt az, hogy a kormány erről az oldalról is a stratégiai készletek és a stratégiai tárolás kérdését áttekintse, és ezzel kapcsolatban módosítson a szabályozáson.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna hozzáfűzni.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm én is.

Szavazásra kerül sor, tehát a tárgysorozatba-vételről és az általános vitára bocsátásról dönt a bizottság. Kérdezem nagy figyelemmel a kormánypárti többséget, aki támogatja, most jelezze szavazatával. *(Szavazás.)* 21 igen szavazat. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 4 nem szavazat, tehát a bizottság 21 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében tárgysorozatba vette és általános vitára javasolja.

Visszaadom az ülés vezetését Rogán elnök úrnak, de előtte az előadókat meg kell választani. Ki lesz a többségi előadó a bizottság részéről? *(Nincs jelzés.)* Nincs rá igény. A kisebbségi vélemény előadója Kovács Tibor képviselő úr lesz.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Úgy látom, volt jelentkező többségi előadóra is, Mengyi Roland képviselő úr.

ELNÖK: Kérem jegyzőkönyvezni, hogy Mengyi Roland lesz a többségi és Kovács Tibor lesz a kisebbségi előadó.

Köszönöm szépen, visszaadom az elnöklést.

(Az elnöklést Rogán Antal, a bizottság elnöke veszi át.)

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Én viszont megint vissza fogom adni az elnöklést, tekintettel arra, hogy a költségvetési bizottság megkért arra, hogy a következő napirendi pontnál képviseljem, de addig is köszönöm szépen helyettes államtitkár úrnak és munkatársainak a jelenlétet.

A Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetéséről szóló 2009. évi CXXX. törvény módosításáról szóló T/1784. számú törvényjavaslat (A Számvevőszéki és költségvetési bizottság önálló indítványa) (Általános vita)

Áttérünk a következő napirendi pontra, a 2010. évi költségvetésről szóló, 2009-ben elfogadott CXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, itt a költségvetési bizottság önálló indítványáról van szó.

Tekintettel arra, hogy a számvevőszéki bizottság éppen ülészik, senki nem tudja képviselni, így én fogom képviselni az indítványukat, úgyhogy átadom alelnök úrnak az elnöklést, és ha jól tudom, Haág Tibor főosztályvezető úr képviseli a Nemzetgazdasági Minisztériumot, tisztelettel üdvözlöm, kérem, foglaljon helyet.

Alelnök úr, átadom az elnöklést.

(Az ülés vezetését dr. Józsa István, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, elnök úr, akkor ismét folytatom az ülés vezetését.

Kérdezem elnök urat, hogy az előterjesztő képviselőjében kíván-e szóbeli kiegészítést tenni.

Rogán Antal (Fidesz) szóbeli kiegészítése az előterjesztő képviselőjében

ROGÁN ANTAL előterjesztőként (Fidesz): Csak nagyon röviden, köszönöm szépen.

Gyakorlatilag, ha emlékeznek rá, pont mi terjesztettünk be annak idején egy olyan indítványt, amikor egyszer megnöveltük a költségvetés általános tartalékát. Tudom, hogy ez vitát fog kiváltani, de megint kénytelen vagyok visszautalni arra, hogy gyakorlatilag 2010-ben egy olyan költségvetést kellett átvennünk, ahol május 31-ére teljesen el volt költve a hiány. Így nyilvánvaló, hogy a kormánynak az elmúlt 7 hónapban olyan gazdálkodást kellett folytatni, amely gazdálkodásban egymással párhuzamosan érvényesült, hogy tarthatók legyenek a kiadási és a bevételi előirányzatok, gyakorlatilag úgy, hogy nem költhetett többet, mint amennyi bevétele volt. Másrészt az elmúlt 7 hónapban nemegyszer fordult elő olyan természeti katasztrófa, ami megterhelte az állami költségvetés általános tartalékát – emlékeznek: árvíz, vörösiszap-katasztrófa –, és természetesen vannak az általános tartalékot terhelő egyéb kifizetési kötelezettségei is a kormánynak.

Tekintettel arra, hogy ezek már többszörösen is lemerítették a tartalékot, viszont a különadó-bevételek egy része így ebben a formában nincs elkölthető külön címetten, előirányzatra vonatkozóan, így lehetőség van arra, hogy a költségvetés általános tartalékát most már a pénzügyi folyamatok ismeretében megemelje az Országgyűlés. Erre irányul ez az ominózus javaslat, ami gyakorlatilag 61 milliárd forinttal megemeli a költségvetés általános tartalékát. Ezzel viszont értelem szerűen ugyanúgy tartja a 3,8 százalékos hiánycélt.

Ez az, amit összességében szerettem volna indoklásképpen elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztői fölvezetést. A kormány képviselőjét kérdezem, van-e hozzáfűznivalója. *(Jelzésre.)* Megadom a szót.

Adorján Richárd főosztályvezető (NGM) szóbeli kiegészítése

ADORJÁN RICHÁRD főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, csak nagyon röviden. Először is, nyilván nem az elnök úr tehet róla, Haág Tibor úr nem ér rá, egy másik bizottságba kellett mennie, ezért a jegyzőkönyv kedvéért mondanám, hogy Adorján Richárd vagyok, szintén a Nemzetgazdasági Minisztériumból, a költségvetési összefoglaló főosztály vezetője.

Nagyon röviden arról szólnék, tulajdonképpen csak kiegészítve Rogán elnök urat, hogy valóban itt valós igények fedezetének megteremtéséről van szó, tehát semmiképpen nem a kormánynak egyfajta osztogató magatartását vagy szándékát látjuk itt megnyilvánulni. Tehát itt ténylegesen ez a megemelt általános tartalék arra fog szolgálni, hogy mindazokra az igényekre, amiket még az év végén rendezni kell, fedezet teremtődjék.

Természetesen, hogyha ez a megemelt előirányzat nem lesz szükséges erre, akkor a maradék előirányzati rész a hiánycsökkentést fogja szolgálni, tehát ilyen értelemben kötelezettség ennek az előirányzatnak a felhasználására nincs.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

A képviselői hozzászólásokra van lehetőség. Kérdezem, ki kíván szólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet, akkor az általános vitára való alkalmasságról szavazunk.

Határozathozatal

Aki támogatja általános vitára, kérem, szavazzon. *(Szavazás.)* 21 igen szavazat, tekintettel arra, hogy Pösze alelnök urat helyettesítik. Ki nem támogatja általános vitára? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás mellett a bizottság támogatta.

Köszönöm szépen, a napirendi pontot lezárom, visszaadom az elnöklést.

(Az ülés vezetését Rogán Antal, a bizottság elnöke veszi át.)

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, és alelnök úrtól és a főosztályvezető úrtól is elnézést kérek, legközelebb már meg fogom ismerni, így könnyebb lesz.

Egyes állami tulajdonú szakosított hitelintézetekre vonatkozó törvények módosításáról szóló T/1590. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)

Áttérünk a következő napirendi pontra, mert közeleg a plenáris ülés. Egyes állami tulajdonú szakosított hitelintézetekre vonatkozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat módosító javaslatait kellene megvitatnunk. Itt van előttem az ajánlás, kérem, hogy a bizottság tagjai is vegyék kézbe. Székács Péter helyettes államtitkár urat köszöntöm a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumból, ő képviseli a kormány álláspontját. Bele is kezdünk a tárgyalásba.

Az 1. ajánlási pont keretében Boldvai László képviselő úr tett egy javaslatot. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, kérdezem, ki támogatja. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze.

(Szavazás.) 3 igen szavazat. Ki nem támogatja? (Szavazás.) 25 nem szavazat, a bizottság nem támogatja, és egyharmadot sem kapott.

Kiss Sándor, 2. ajánlási pont. Kérdezném a kormány álláspontját.

SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? (Nincs jelentkező.) Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 4 igen. Ezzel gyakorlatilag mondhatjuk, hogy a bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

Szatmáry Kristóf képviselő úr a 3. ajánlási pontban.

SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? (Nincs jelentkező.) Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 20 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett a bizottság támogatta.

Boldvai László képviselő úr, a 4. ajánlási pontban.

SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? (Nincs jelentkező.) Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 3 igen. Egyharmadot sem kapott, és a bizottság nem támogatta.

Az 5. pontban Boldvai képviselő úr.

SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? (Nincs jelentkező.) Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 3 igen. A bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

A 6. pontban Schiffer András képviselő úr.

SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? (Nincs jelentkező.) Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 4 igen. A bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

A 7. pontban Boldvai László képviselő úr javaslata.

SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? (Nincs jelentkező.) Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) A bizottság egyhangúlag támogatta.

A 8. pontban Boldvai László képviselő úr javaslata.

SZÉKÁCS PÉTER helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. A bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

Kérdezném, hogy van-e olyan módosító, amiről tárgyalnunk kellett volna, de nem tettük. *(Nincs jelentkező.)*

A nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló T/1672. számú törvényjavaslat (Módosító javaslatok megvitatása)

Akkor áttérnénk a következő napirendi pontra, ez pedig a nemzeti adatvagyon körébe tartozó állami nyilvántartások fokozottabb védelméről szóló, T/1672-es számú törvényjavaslat. Üdvözlöm Vasváriné Menyhárt Éva helyettes államtitkár asszonyt és a munkatársát, és vágjunk is bele szerintem a tárgyalásba.

Az ajánlás mindenki előtt ott van. Az 1. pontban, dr. Steiner Pál képviselő úr módosítást javasol.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. A bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

Szatmáry Kristóf képviselő úr módosító indítványa a 2. pont. Kérdezem a kormány álláspontját.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Itt, a képviselő úr a távollétében megkért engem arra, hogy ha lehet, akkor a bizottság tagjai legalább egyharmadot biztosítsanak, mert szeretne róla még tárgyalásokat folytatni. Ezt kötelességem volt elmondani, mert hogy személyesen nem teheti meg éppen más, közéleti elfoglaltsága miatt.

Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 14 igen. A bizottság támogatta a módosító indítványt. Köszönöm szépen.

A 3. ajánlási pontban dr. Schiffer András képviselő úr indítványa.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ez összefüggött a 4. és az 5. pontokkal. Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Nincs jelentkező.)* A bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

A 6. pontban, Steiner Pál képviselő úr.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. A bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

A 7. pontban szintén Steiner Pál képviselő úr.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. A bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

A 8. pontban, szintén Steiner Pál képviselő úr.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány támogatja.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatta. Köszönöm szépen.

A 9. ajánlási pontban Schiffer András képviselő úr indítványa.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 7 igennel, 17 nem szavazat ellenében a bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott. *(Közbeszólás: De egyharmadot kapott.)* Hát 17-nek a fele szerintem több, mint hét. Jobbról számolom, balról számolom, ez így van. *(Derültség.)*

A 10. pontban dr. Steiner Pál képviselő úr indítványa.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. A bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

A 11. pont, szintén Steiner Pál indítványa, összefügg a 13. ponttal.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. A bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

Az utolsó, a 12. pont, Kulcsár Gergely és Németh Zsolt képviselők módosító indítványa.

VASVÁRINÉ DR. MENYHÁRT ÉVA helyettes államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki támogatja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen. A bizottság nem támogatta, és egyharmadot sem kapott.

Van-e valakinek tudomása olyan ajánlási pontról, amiről kellett volna, de nem döntöttünk? *(Nincs jelentkező.)* Ilyen nincs. Köszönöm szépen.

Egyebek

Az egyebek tekintetében két bejelentenivalóm van. Az egyik, hogy a T/1815. javaslatához, ez a földgázár, ha módosító javaslat érkezik – ma a vitából úgy éreztem, hogy fog –, akkor a bizottságnak a határozathozatalokat követően ülnie kell. Erről sms-ben értesítést fogunk küldeni, mert első helyen kijelölt bizottságként erről nekünk kell dönteni, tekintettel arra, hogy úgy néz ki, hogy a részletes vitát is lefolytatja a mai napon a Ház.

Még egy bejelentenivalóm lenne. Szeretnék a következő bizottsági ülésre írásbeli előterjesztést tenni a tisztelt bizottság számára egy eseti albizottság létrehozására. Ez pedig a magyar alumíniumipari privatizációval kapcsolatos események felderítésére irányulna, és azt szeretném kérni majd a bizottságtól, hogy döntsön ennek az albizottságnak a felállításáról, és az albizottság pedig – majd ezt is javasolni fogom írásban – az ezzel kapcsolatos jelentését a következő parlamenti ülés kezdetéig tegye le részben a gazdasági bizottság és a bizottságon keresztül majdan az Országgyűlés asztalára. Köszönöm szépen.

A bizottság ülését berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 37 perc)

Rogán Antal
a bizottság elnöke

Pósz Lajos
a bizottság alelnöke

Dr. Józsa István
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szoltsányi V. Katalin és Lajtai Szilvia